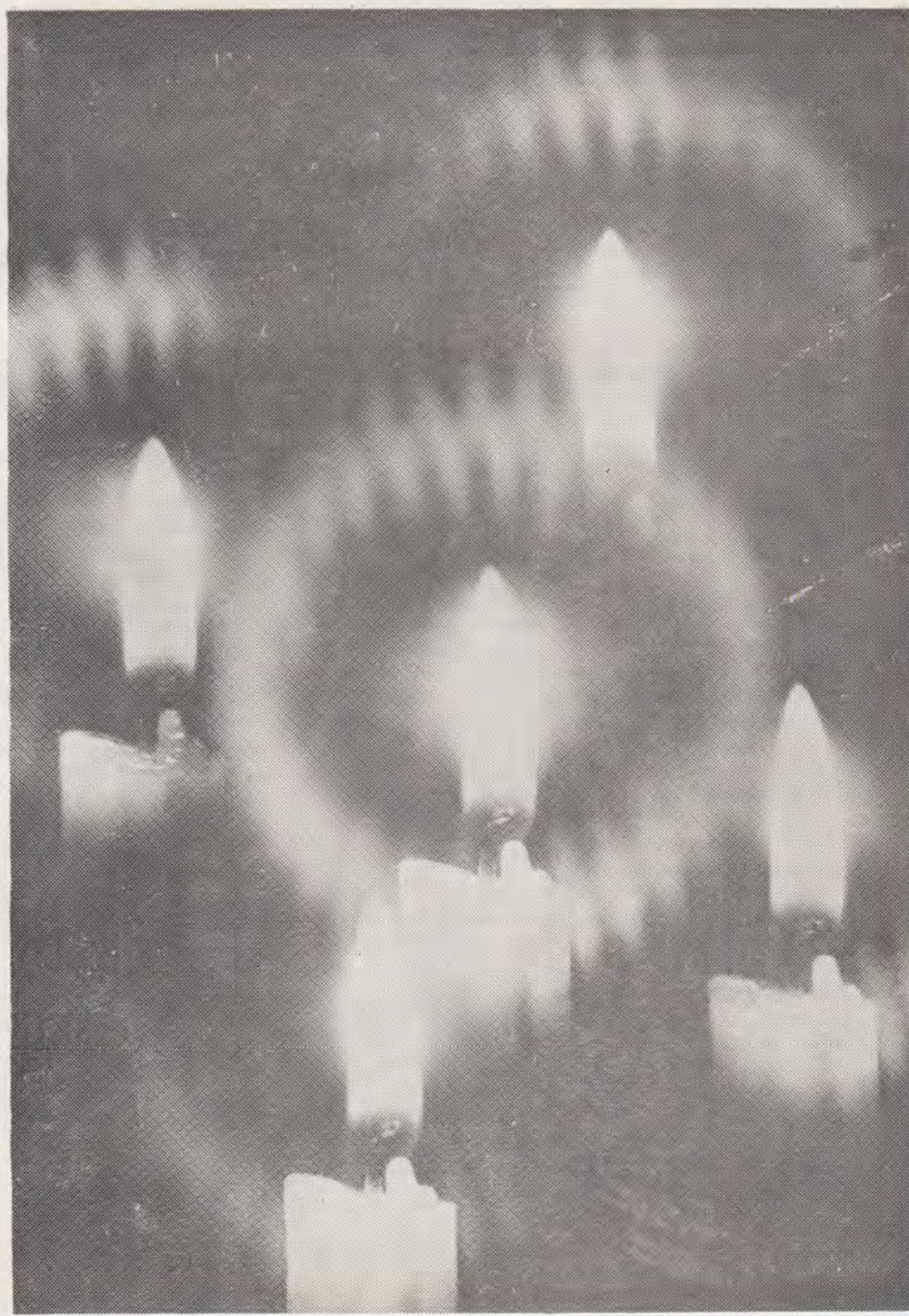

Curierul Adventist

ORGAN AL CULTULUI CREȘTIN A.Z.S.
DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Duhul Sfânt: Un reprezentant personal al Domnului Hristos pe lângă noi, făcând reală și posibilă prezența Mântuitorului . . .

ANUL LVIII
Iulie — August
1980

Cereți de la Domnul!

Zaharia 10,1

Era parcă ieri, cînd la cumpănă de deceniu priveam spre viitor cu încrederea pruncului cuibărit în brațele ocrotitoare ale mamei, și iată-ne acum apropiindu-ne de momentele bilanțurilor, ale socotelilor, ceea ce vrea să ne spună că încă un an merge spre consumarea lui. Cu inimile pline de mulțumire și recunoștință ne închinăm viului Dumnezeu pentru toate darurile bune și desăvîrșite pe care le-am primit și în acest timp. Și, ca unii care sîntem conștienți de faptul că sîntem chemați a urmări pacea și sfințirea spre a putea vedea pe Dumnezeu, sîntem chemați în aceste zile ale Săptămîinii de Rugăciune să căutăm în mod deosebit pe Dumnezeu. Sîntem chemați să ne așezăm, mai mult decît pînă acum, în lumina cercetătoare a cerului și să îngăduim Duhului lui Dumnezeu, Duhului Adevărului, Duhului dătător de curăție morală și desăvîrșire de caracter, posibilitatea sfințirii vieții și chemării noastre.

„Cereți de la Domnul... ploaie!“ Subiectul prelegerilor din această săptămînă, ne vorbește despre importanța deosebită a revărsării Duhului Sfînt în viața individuală și deci — implicit — în viața bisericii, pentru a ne uni inimile — viața noastră — în rugăciune, pentru ca să putem trăi experiența și făgăduința ce ne-a fost dată. Avem nevoie să înțelegem că este marea noastră nevoie spirituală aceea de a înțelege bine necesitatea dezvoltării noastre spirituale, ca să putem ajunge cu toții „la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu... la înălțimea staturii plinătății lui Iristos“. (Efes. 4, 13).

Este un adevăr incontestabil acela că Biserica Laodiceea, și noi ca laodiceeni, în momentele de sinceră și profundă cercetare, să recunoaștem starea noastră spirituală, așa cum ne-o înfățișează „Martorul Credincios“. Dar dacă ne analizăm profund, ne vom da seama că numai aceasta nu este suficient. Nu este suficient numai să ne exprimăm dorința de primire a Ploii Tîrzii. Sîntem mai mult decît convinși și conștienți de faptul că a venit de mult timpul ca noi să transformăm conștiența și dorința într-o necesitate absolută, imperativă.

Vorbind despre făgăduințele mîntuirii, Uriah Smith spunea la 21 iulie 1874:

„Noi TREBUIE să fim acolo. Noi TREBUIE să ne desfătăm de zîmbetul iertător al unui Dumnezeu cu care noi am fost împăcați, și să nu mai fim tributari păcatului; noi TREBUIE să avem acces la acele inepuizabile fîntini ale vitalității, roadele pomului vieții și să scăpăm de sub puterea morții; noi TREBUIE să ajungem a ne odihni la umbra frunzelor lui, care slujesc la vindecarea neamurilor, și să nu mai obosim niciodată; noi trebuie să ajungem a bea

din izvorul dătător de viață și să nu mai insetăm; noi TREBUIE să ne scăldăm în stropii de argint ai acestui izvor și să ne reinviorm; noi TREBUIE să pășim, să umblăm pe nisipul de aur al grădinii cerești și să avem simțămîntul plăcut că nu mai sîntem străini; noi TREBUIE să schimbăm crucea pentru coroană, și să știm că zilele umilinței noastre s-au terminat; noi TREBUIE să lepădăm toiagul și să prindem în mîinile noastre ramurile de palmier, semn că periplul nostru, pribegia noastră, s-a terminat; noi TREBUIE să ne dezbrăcăm de echipamentul de luptă ce ne-a fost dat, schimbîndu-l cu hainele albe ale biruinței, conștienți de faptul că conflictul, lupta spirituală s-a terminat, iar biruința a fost cîștigată; noi TREBUIE să schimbăm briul uzat, învechit al pelerinului, cu haina nemuririi, bucuroși că păcatul cu toată gama urmărilor lui, nu ne va mai mînji“. (R.H.)

Mai înainte ca toate aceste imperative să se realizeze, TREBUIE ca viața noastră spirituală să cunoască experiența lui Nicodim și a ucenicilor din camera de sus și apoi din Ziua Cincizecimii, dar în puterea Ploii Tîrzii. Lucrarea mîntuirii desăvîrșitoare, trebuie să se încheie în noi, și cu noi, mai înainte ca ea să se încheie în lumea întreagă.

O nouă Săptămînă de Rugăciune, o nouă invitație la consacrare și la viețuire sfîntă. O nouă ocazie de mulțumire la adresa lui Dumnezeu pentru tot binele care ni l-a făcut. Să-i mulțumim pentru liniștea, pacea, libertatea și belșugul de care ne-am bucurat și în acest an și să dovedim recunoștința noastră prin munca și loialitatea noastră față de patrie și credinșia vieții și slujirii noastre pe altarul lui Dumnezeu.

Există primejdia, în mod deosebit pentru membrii vechi ai bisericii, ca Săptămîna de Rugăciune, prelegerile ei și tot ceea ce ea reprezintă pentru viața noastră spirituală, să fie numai exerciții de rutină. Unii ca aceștia n-ar trebui să îngăduie ca această ocazie spirituală să vină, să treacă, iar ei să rămînă tot așa de usecați ca și muntele Ghilboa (2 Sam. 1, 21). Să ne bucurăm și să fim tot așa de calzi, de deschiși și dispuși a ne întîlni cu Mîntuitorul nostru în aceste zile ale Săptămîinii de Rugăciune, ca atunci cînd L-am întîlnit pentru prima dată. Cu puterea iubirii dinții, deși poate este a patruzecoa ocazie de acest fel, să facem din această ocazie, ocazia recunoștinței și mulțumirii noastre. Să ne rugăm unii pentru alții și să contribuim la desăvîrșirea unității noastre, „căci roada luminii stă în orice bunătate, în neprihănire și în adevăr“. Efes. 5, 9.

D. Popa

Luminile lui August 23

Sint evenimente și aniversări care nu se opacizează niciodată, ci din contră, devin mai strălucite, mai scumpe pe măsură ce anii trec, iar strălucirea și valoarea prezentului, se evidențiază mai mult prin acțiunile trecutului care au generat și adus la existență prezentul.

23 August 1944 — 23 August 1980, treizeci și șase de ani de la data cind țara și-a regăsit făgașul ei natural, s-a regăsit pe sine, a deschis larg brațele libertății, redefinindu-și ființa națională.

Privind retrospectiv putem spune că n-a fost ușor, și timpul a ridicat probleme la scară națională, probleme ce au fost însă rezolvate în interesul națiunii și poporului nostru. Perioadele ce s-au succedat, au fost tot atâtea încrincenări pe frontul păcii și reconstrucției, al dezvoltării și progresului României, al afirmării ei plene. Au fost ani în care — pornind de la îndepărtarea ruinelor, de la eradicarea analfabetismului, de la înfeudarea țării și jefuirea bogățiilor ei — să se construiască fața cea nouă a țării, să se deschidă larg zăgazurile cunoștinței, pentru a se astimpăra setea nepotolită de cunoaștere a românului și să

Industria s-a dezvoltat și s-a diversificat într-un ritm nemaiintâlnit pînă astăzi, agricultura s-a modernizat au apărut pe harta țării noi orașe s-au construit m. de apartamente pentru oamenii muncii, a crescut nivelul general de trai al întregului popor.

Perspective luminoase se deschid în ce privește cincinalul 1981—1985. Conducerea țării a hotărât ca în această perioadă, în domeniul industriei, să se înregistreze un ritm de creștere de 10% la producția netă, de 9% la producția globală, ceea ce va permite ca pe întregul cincinal să se obțină un spor egal cu întreaga producție a anului 1975 și de trei ori mai mare decît cea din anul 1965.

Construcția de mașini va continua să fie ramura cea mai dinamică de dezvoltare, crescînd într-un ritm de aproape 12% anual. Industria electronică și electrotehnică va cunoaște o creștere de circa 13% anual, iar producția de mașini unelte va spori pe cincinal de 2,2 ori. Producția industriei de mecanică fină va crește de aproape trei ori, asigurînd practic întregul necesar de echipamente hidraulice și pneumatice, precum și elementele pentru cibernetizarea întregii industrie. Se va extinde industria utilajelor tehnologice de mare complexitate, cu grad ridicat de automatizare.

În agricultură se prevede ca în perioada 1981—1985 producția agricolă să crească cu 24,5—27,5 la sută față de cincinalul anterior. În acest scop, se vor lua măsuri pentru folosirea rațională a întregului fond funciar, mecanizarea complexă a lucrărilor și chimizarea producției, creșterea în continuare a efectivelor și ameliorarea raselor de animale, și altele. Se va acorda o deosebită atenție amenajărilor funciare, pentru a reda circuitului agricol suprafețe întinse de teren. În ceea ce privește zootehnia, se va acționa cu fermitate pentru materializarea indicațiilor date de Președintele țării, Excelența sa Dl. Nicolae Ceausescu, în sensul că această importantă ramură a agriculturii să ajungă, în cincinalul viitor, la aproape jumătate, ca pondere în producția globală.

O orientare principală în perioada de timp 1981—1985, este creșterea mai rapidă a producției socialiste, prin organizarea științifică a producției și muncii în toate ramurile economiei. În perioada de timp

1981—1985, un rol tot mai important va reveni științei ca factor determinant al dezvoltării societății.

Un obiectiv esențial al cincinalului este dezvoltarea în continuare a învățămîntului pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, a politehnizării și integrării stricte cu producția și cercetarea, organizarea temeinică a calificării forței de muncă, generalizarea procesului de reciclare a cadrelor, perfecționarea pregătirii profesionale a tuturor oamenilor muncii.

O atenție deosebită se va acorda practicii în producție, care va reprezenta circa o treime din totalul programului de învățămînt, asigurînd însușirea de către tinerile generații a deprinderilor necesare exercitării unor profesii utile, care să le permită încadrarea rapidă în producție.

Cu privire la creșterea continuă a bunăstării întregului popor și crearea unei noi calități a vieții, de asemenea, s-au luat o serie de măsuri pentru ca această creștere să devină o realitate în viața poporului nostru.

Tot în această perioadă de timp, se va trece la realizarea etapei a doua a programului de reducere a săptămîinii de lucru, astfel ca pînă la sfîrșitul cincinalului 1981—1985 să se generalizeze săptămîina de lucru de 44 de ore. Înfăptuirea acestor obiective va determina ridicarea pe o treaptă superioară a bunăstării poporului și realizarea unei noi calități a vieții, dezvoltarea generală a civilizației materiale și spirituale a societății noastre socialiste.

Aceste obiective constituie perspectivele dezvoltării social-economice ale României în perioada 1981—1985, pe care și noi ca oameni ai credinței — trup din trupul patriei noastre și suflet din sufletul ei mare — le sprijinim prin munca noastră neobosită, ajutînd astfel la înfăptuirea lor, îndemnînd întreaga frăție adventă să-și aducă un edificator aport, ca ele să poată fi traduse în fapt.

Rugînd pe Bunul Dumnezeu să ne acorde în continuare pacea și harul Său, cu smerenie și condescendență, implorăm îndurările Sale, ca tot ce este bun și de dorit să fie realizat spre slava și lauda Numelui Său.

Pastor
Chiorescu Costache
Președintele Conferinței Bacău

SUMAR

- Cereți de la Domnul cop. II
- Timpul Ploii Tirzii . . . 2
- Ploaia Timpurie și Tirzie o necesitate . . . 4
- Lucrarea Duhului Sfînt. 6
- El Mă va proslăvi . . . 8
- Manifestări false . . . 10
- Pregătirea pentru Ploaia Tirzie 12
- Desăvîrșiți și cu totul destoinici 11
- Rezultatele primirii bucurîntării Ploii Tirzii . 16
- Realizări 18
- Predică cu putere . . . 19
- Întrebări și răspunsuri . 20

ajungem, odată pentru todeauna, sălăpini în propria noastră țară.

Dacă facem o analiză între ceea ce s-a realizat în cei 36 de ani de eliberare națională și socială, putem constata marea deosebire între ce a fost și ceea ce este astăzi. Dacă în trecut țara noastră era o țară agrară foarte slab dezvoltată, astăzi putem constata că prin munca singuricioasă și conștiințioasă a întregului popor, s-au obținut rezultate deosebite cînd fața întregii țări a fost cu totul schimbată.

Manifestarea caracteristică de sezon a vîntului și ploii în Orientul Mijlociu a prilejuit profesorilor Vechiului Testament modalități plastice de ilustrare pentru prezentarea unor bune lecții spirituale. Insuși Domnul Hristos S-a folosit mult de natură pentru a învăța principiile Impărăției lui Dumnezeu. Astfel, subiectele acestei Săptămîni de Rugăciune își vor găsi și ele o bună exemplificare în fenomenul natural care se produce și astăzi în aceste locuri.

Pentru ca cineva să înțeleagă importanța aplicațiilor spirituale, este necesar să fie bine informat cu privire la anotimpul ploios din acea parte a lumii. Timp de aproape o jumătate de an, aceste ținuturi sînt scaldate în soare fără să aibă cîtuși de puțin binefacerea unor nori sau a ploii. Arșița și uneori vîntul sufocant numit Siroco, pîrjolesc atît terenul cît și oamenii. Dar în timpul celeilalte jumătăți a anului, ploile — unele liniștite și blinde iar altele torențiale și violente — umezesc pămîntul. În timpul acestui sezon ploios, recolta este însămințată, pămîntul fiind bine pregătit de ploaia timpurie care cade între lunile octombrie și decembrie.

Deși aceste ploi timpurii sînt necesare înainte ca aratul să înceapă, ele mai aduc oamenilor atît un simțămînt de prosperitate cît și de reînviore. Din pricină că vînturile fierbinți din timpul îndelungatelor luni uscate, nu numai că pîrjolesc terenul, ci adesea aduc oamenilor atît depresii fizice cît și emoționale, despre ploaia timpurie sau tîrzie venind cînd este necesară, se poate spune că este cu adevărat revitalizantă.

Ploile mijlocii sau cele din iarnă care urmează, udă pămîntul, umplînd bazinele și lacurile, reîmprospătînd și izvoarele. Căderea ultimelor ploi dinaintea anotimpului fierbinte și uscat, sînt numite ploile tîrzii, și produc umplerea spicului întărînd rădăcinile cu o abundență suficientă de umezeală, care să-i dea posibilitatea rezistării în fața fierbințelii, uscăciunii și a vînturilor pustiitoare din anotimpul verii. Fără aceste ultime ploi secerișul n-ar mai putea fi posibil căci recolta s-ar usca în lanuri. În aceste

țări, ploaia tîrzie este temelia economiei. Atît de importante și necesare sînt aceste ploi, încît atunci cînd Dumnezeu a făcut legămînt la Sinai cu poporul Său Israel, a făgăduit că le va da „ploi la vreme“, dacă ei vor ține legile și poruncile Sale (Lev. 26, 3.4).

Profeții, în special Ieremia, Osea și Ioel, se referă adesea la ploaie atunci cînd prezintă învățătura adevărurilor spirituale. Ieremia, de pildă, pune în contrast credințioșia lui Dumnezeu care dă la timp ploile timpurii și tîrzii, cu răzvrătirea și lipsa de credințioșie a poporului (cap. 5, 23-24). În Osea 6, 3 Dumnezeu spune că El va veni la poporul Său ca ploaia timpurie și tîrzie, cu intenția mîntuirii. Acest act din partea lui Dumnezeu, este

Amploarea Ploii Timpurii cît și a celei Tîrzii, își au temeiul lor într-un fenomen natural important.

o urmare firească a pocăinței lui Israel. Profetul Osea înfățișează pe Dumnezeu ca fiind inițiatorul reconcilierii.

Declarația profetică a lui Ioel cu privire la ploi (cap. 2, 23) este exprimată în contextul unei plîgi de lăcuste nimicoțoare (vers. 1-11). Pentru ținutul lui Iuda din antichitate, un mic teritoriu fără resurse mai mari, un nor de lăcuste era cu adevărat catastrofal. Scriind într-un viu și pitoresc stil, profetul înfățișează hoarda lăcustelor ca o armată invadatoare care acoperise deja munții și se precipita vijelios asupra orașului. Alarma a fost dată dar ostirea cea necruțătoare a și intrat în Sfînta Cetate. Totuși, profetul Ioel dă speranță poporului lui Dumnezeu (vers. 12-14). În ciuda dezastrului pe care Insuși Dumnezeu îl îngăduise ca o acțiune disciplinară, dacă poporul se pocăia, Dumnezeu ar fi fost îndurător cu el. Dar plaga lăcustelor continua neabătută. În afara calamității lăcustelor a apărut și o uscăciune care a transformat țara într-o ruină și un pustiu (cap. 1, 8-20). Varietele poporului au umplut țara. Într-un așa timp primejdios, profetul Ioel îndreaptă poporul către Dumnezeu, singurul care poate salva țara, con-

voind o adunare națională de pocăință (cap. 2, 15-17). Preoții și slujitorii Domnului să strige: „Doamne, îndură-Te de poporul Tău!“

Relațiile legămîntului restatornicite

La strigătul poporului, Dumnezeu a răspuns, promițînd totodată și o completă restaurare (vers. 18-27). Toate urmează să se bucure, de la firele cîmpului la fiii Sionului, căci Dumnezeu va restabili țara: grînarele vor fi din nou pline, pășunile vor fi iarăși verzi, pomii vor avea fructe, iar ploile vor cădea iarăși la timpul lor. În acest context, deci, noi avem încă o dată imaginea ploilor făgăduite, care asigură poporul de fertilitatea și productivitatea țării. Prin semnul ploii făgăduite, relațiile legămîntului sînt recunoscute ca fiind restatornicite. Vechea făgăduință din Leviticul 26, 3-5 se reactualizează. Din nou totul este bine între Dumnezeu și poporul Său.

Vers. 28 la 32 din Ioel cap. 2 sînt de o importanță deosebită din cauză că apostolul Petru le folosește în predica sa din Ziua Cincizecimii (Fapte 2, 17-21). Revărsarea Duhului Sfînt care a fost făgăduit, poate fi considerată a fi echivalentul spiritual al ploii. Dumnezeu zice: „Voi turna Duhul Meu peste orice făptură“ (Ioel 2, 28). Această revărsare a Duhului Sfînt este dată atunci cînd judecata se va rosti asupra tuturor popoarelor în ziua cea mare și înfricoșată a Domnului. Pentru toți aceia care refuză să se pocăiască, cupa miniei lui Dumnezeu, luată din mina lui Iuda va fi dată popoarelor. Apoi, conform profeției lui Ioel, ziua Domnului este precedată de o mare revărsare a Duhului Său asupra celor credincioși. În vers. 28 și 29 profetul Ioel ne spune că această revărsare este valabilă atît pentru bărbați cît și pentru femei, pentru robi sau liberi. Dumnezeu va da descoperiri copiilor Săi sub binecuvîntarea Ploii Tîrzii.

În cea de a doua vorbire a sa din Ziua Cincizecimii, apostolul Petru se referă la vremurile de înviore... care vin de la fața lui Dumnezeu (Fapte 3, 19). În scrierile Spiritului Profetic care dau o lămurire mai clară a evenimentelor

care urmează să aibă loc și care vor conduce la consumarea Planului de Mîntuire, este afirmat în mod precis că vremile de înviore constituie cu adevărat Ploaia Tîrzie care „va da putere strigătului cel tare al celui de al treilea înger”. (E.W. 86). Această idee se armonizează cu profeția din Ioel în care Ziuă Domnului, este un timp de judecată, dar și unul de mîntuire pentru aceia care au primit Duhul lui Dumnezeu. „Ploaia Tîrzie, desăvîrșind secerișul pămîntului, reprezintă harul spiritual care pregătește biserica pentru revenirea Fiului omului” (T.M. 506).

Dar serva Domnului mai spune în continuare că „dacă ploaia timpurie nu cade, nu va mai fi viață; firul verde nu va încolți. Dacă ploile timpurii de pe pămînt nu și-au îndeplinit lucrarea lor, ploaia tîrzie nu va putea aduce la desăvîrșire nici o sămînță” (idem).

Harul spiritual care a căzut în primul secol al erei creștine, nu este suficient pentru poporul secolului douăzeci. „Binecuvîntările primite în timpul Ploii Timpurii sînt necesare și pentru noi, pînă la sfîrșit. Și totuși, numai acestea nu vor fi suficiente. În timp ce prețuim binecuvîntările Ploii Timpurii, noi nu trebuie, pe de altă parte să pierdem din vedere faptul că fără Ploaia Tîrzie, care umple spicul și maturizează bobul, holdele nu vor fi gata pentru seceră, iar truda semănătorului va fi zadarnică. Harul divin este necesar la început, harul divin, este necesar la fiecare pas de înaintare și numai harul divin poate desăvîrși lucrarea” (T.M. 507-508). Noi sîntem îndemnați să ne rugăm în mod sincer și zelos pentru revărsarea Ploii Tîrzii și „să nu ne bizuim numai pe lucrările obișnuite ale providenței. Noi trebuie să ne rugăm ca Dumnezeu să desfunde izvorul apelor vieții” (idem 509).

Dar tot așa cum este de sigur faptul că nu trebuie să fim neglijenți în rugăciune, pentru primirea revărsării harului, este sigur și faptul că noi trăim în timpul Ploii Tîrzii. Ca o biserică ce are ultima solie de dat lumii, noi trebuie să așteptăm revărsarea Ploii Tîrzii, deoarece „marea lucrare a Evangheliei nu se va încheia cu o mai mică manifestare a puterii lui Dumnezeu, de cum a marcat începutul ei. Profețiile care au fost împlinite la revărsarea Ploii Timpurii cu ocazia începutului lucrării Evangheliei, urmează să se împlinească din nou în Ploaia cea Tîrzie la încheierea ei” (G.C. 611.612).

Prin urmare, timpul Ploii Tîrzii a început în timpul proclamării soliei îngerului al treilea, ultima solie pentru lume (5.T.206). În acest timp, un alt înger urmează să coboare din ceruri, cu o mare putere și pămîntul va fi luminat de slava lui. „Strigătul cel tare al îngerului al treilea, a început deja în descoperirea îndreptării Domnului Hristos, Răscumpărătorul și Salvatorul nostru din păcat. Acesta este începutul luminii îngerului a

cărui slavă va umple întregul pămînt” (1 S.M. 363). Scriind aceasta în anul 1892, la patru ani după Conferința de la Minneapolis, cu accentul său deosebit asupra îndreptării desăvîrșite a Domnului Hristos, serva Domnului asigură poporul lui Dumnezeu că el trăiește chiar în timpul Ploii Tîrzii.

Fiți gata, cu candelile aprinse!

Totuși, în ciuda faptului că biserica (din punctul nostru de vedere) trăiește în timpul Ploii Tîrzii de aproape nouăzeci de ani, sora White spune că „ea nu are nici un timp anumit despre care să se spună cînd anume va avea loc revărsarea Duhului Sfînt. (A.B.C. vol. 7/984). Dar solia sa dată bisericii atunci, este tot așa de aplicabilă și astăzi: „Singura noastră siguranță este să fim gata pentru reinviorearea ce-rească, avînd candelile noastre

pregătite și arzînd” (idem). A fi gata pentru această revărsare, însemnează că poporul lui Dumnezeu nu va neglija harul Ploii Timpurii și nici al celei Tîrzii. Cum poate ști cineva dacă a primit Ploaia Timpurie? În cuvintele Domnului Hristos către Nicodem, care spunea că trebuie să fie născut de sus, „născut din apă și din Duh” (Ioan 3, 5), se află experiența Ploii Timpurii. După cum sămînța este plantată în pămînt, și pregătita de ploile timpurii, tot astfel cineva poate fi născut iarăși în virtutea Ploii Timpurii. Dar, după cum plantele necesită ploaia tîrzie, ca să le poată aduce la coacere, tot astfel și aceia care au fost născuți din nou, au nevoie de Ploaia Tîrzie, spre a desăvîrși caracterul, să-i desăvîrșesc în Isus Hristos, spre a pregăti biserica pentru înălțarea ei la ceruri” (2 S.G. 226).

Dispensațiunea Duhului Sfînt a început la Cincizecime și se va încheia cu o intensificare a strigătului cel tare, umplînd pămîntul de slavă. Noi putem fi siguri că biserica se află în ceada a doua fază a acestui anotimp. Și totuși, fiecare membru trebuie să experimenteze revărsarea Ploii Timpurii înainte să poată primi pe aceea a Ploii Tîrzii. Deși ne aflăm în timpul Ploii Tîrzii, nu cunoaștem exact timpul revărsării, sau „vremile de învioreare”. Cunoaștem faptul că am intrat în perioada Ploii

Tîrzii de aproape o sută de ani. Ce poate fi iacut — dacă ceva s-ar putea face — ca să se deschidă fețele cerului pentru revărsările Ploii Tîrzii? Ni se spune că trebuie „s-o căutăm, (coborîrea Luluhului Sfînt), să ne rugăm pentru ea, să credem în ea” (Ev. 701). Dar nu prin aceste activități, putem determina pe Dumnezeu să reverse ploaia aceasta asupra noastră, deoarece „Cerul așteaptă să o acorde”. (idem). Kezolvarea problemei este la noi, căci noi nu sîntem pregătiți să o primim.

Astăzi, biserica se află într-o situație unică; ne aflăm în timpul Ploii Tîrzii, dar ea n-a căzut încă în plinătatea manifestării ei. În proclamarea îndreptării Domnului Hristos, nu numai că vom recunoaște pe Răscumpărătorul ca Mîntuitor noi, tertăci noi nu sîntem pregătiți să o primim. Este un rezultat direct al Ploii Timpurii care trebuie să cadă în fiecare suflet atunci cînd este născut din nou. Dorința de a fi desăvîrșit în Isus Hristos, rezultă din experiența Ploii Timpurii și ne îndreptățește să ne rugăm pentru desăvîrșirea secerișului în virtutea Ploii Tîrzii. Dumnezeu intenționează ca după cum ploaia de odinioară a căzut asupra aceluia care se găseau laolaltă, mărturisind, iertînd păcatele lor și consacrindu-se (vezi T.M. 507), tot astfel Ploaia Tîrzie să cadă asupra aceluia dintre noi care vor „pune în valoare fiecare ocazie de a se așeza ei înșiși în calea binecuvîntării... Toate întîlnirile poporului lui Dumnezeu și toate ocaziile în care se depun mari eforturi personale pentru mîntuirea celor păcătoși sînt ocaziile speciale ale lui Dumnezeu în care să reverse Ploaia Timpurie și Tîrzie” (idem 508).

Ploaia Tîrzie va cădea, dar numai aceia care „progresează zilnic în exemplificarea virtuților creștine”, o vor discerne și o vor primi (idem 507). „Prin puterea Duhului Sfînt, chipul moral al lui Dumnezeu, va fi desăvîrșit în caracter. Noi trebuie să fim pe deplin transformați în asemănarea Domnului Hristos” (idem 506).

Putem deci răspunde la întrebarea: „cînd este timpul Ploii Tîrzii?”

Ne aflăm în timpul marel revărsări a Duhului lui Dumnezeu, dar așteptăm această ultimă și reinviore Ploaie să cadă asupra noastră. N-ar fi deloc incorect a se spune că atunci cînd biserica face experiența vestirii în lume a îndreptării Domnului Hristos, atunci putem aștepta o mai mare măsură a Duhului Sfînt și desigur revenirea Domnului. Să ne rugăm deci unul pentru altul ca această lucrare personală să fie îndeplinită și în viața noastră.

* * *

E. G. White

O NECESITATE PERSONALĂ ȘI COLECTIVĂ

Si voi copii ai Sionului, bucurați-vă și veseliți-vă în Domnul, Dumnezeuul vostru, căci El vă va da ploaie la vreme, vă va trimite ploaie timpurie și tîrzie, ca odinioară". Ioel 2, 23.

În orient, ploaia timpurie cade în timpul semănatului. Ea este necesară pentru ca sămînța să poată germina. Sub influența ploii fertilizante, firicelul cel mic și plîpînd răsare. Ploaia tîrzie, cîzînd aproape de încheierea sezonului agricol, face ca griul să se coacă, pregătindu-l astfel pentru seceriș.

Domnul folosește aceste lucruri din natură pentru a înfățișa lucrarea Duhului Sfînt. După cum roua și ploaia sînt menite — în primul rînd — pentru a face ca sămînța să germineze, și apoi să ducă la coacerea lanurilor pentru seceriș, tot astfel Duhul Sfînt este dat pentru a duce mai departe, de la o etapă la alta, procesul creșterii spirituale. Coacerea griului reprezintă încheierea, desăvîrșirea lucrării harului lui Dumnezeu în suflet. Prin puterea Duhului Sfînt, imaginea morală a lui Dumnezeu trebuie să se reflecte, să se desăvîrșescă în caracter. Noi trebuie să fim pe deplin transformați spre a fi asemenea Domnului Hristos.

Ploaia tîrzie, care ajută la coacerea holdelor, reprezintă harul spiritual, care pregătește biserica pentru venirea Fiului omului. Dacă ploaia timpurie n-a căzut, atunci nu va fi nici un fel de viață; firicelul cel verde mic și plîpînd, nu va răsări. Dacă ploaia timpurie nu-și va face lucrarea ei pe pămînt, ploaia tîrzie nu poate aduce nici o sămînță la maturitate, la coacere.

Mai întii, trebuie să fie „un fir verde, apoi, spic, și numai după aceea griu deplin în spic" (Marcu 4, 28). Trebuie să aibă loc o continuă dezvoltare a virtuților creștine, o continuă înaintare în experiența creștină. Noi trebuie să căutăm acest lucru cu o intensă dorință, pentru ca astfel să putem înfrumuseța învîțătura Domnului Hristos, Mîntuitorul nostru.

Intr-o mare măsură, mulți au dat greș în primirea Ploii Timpurii. Ei n-au ajuns în posesia tuturor binecuvîntărilor pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru ei. Ei așteaptă ca această lipsă a lor să fie completată de către Ploaia Tîrzie. Cînd o mai mare bogăție a harului va fi revărsată, atunci ei intenționează să-și

deschidă inima pentru a o putea primi. Dar aceștia fac o teribilă greșală. Lucrarea pe care Dumnezeu a început-o în inima omului, prin faptul că a dat lumina și cunoștința Sa, trebuie să meargă mereu înainte. În mod personal, fiecare om trebuie să-și dea seama de propria sa nevoie. Inima trebuie golită de tot ceea ce întinează și curățită pentru locuirea lăuntrică a Duhului Sfînt...

La nici un stadiu al experienței noastre creștine nu ne putem dispensa de asistența a ceea ce ne face în stare să facem primul pas. Binecuvîntările primite prin Ploaia Timpurie ne sînt necesare pînă la sfîrșit. Și totuși, numai ele singure nu sînt suficiente. În timp ce ne bucu-

„Dacă Ploaia Timpurie n-a căzut, Ploaia Tîrzie nu poate duce la desăvîrșire nici o sămînță”.

răm de binecuvîntările Ploii Timpurii, nu trebuie să pierdem din vedere faptul că fără Ploaia Tîrzie, care poate face spicul să aducă rod și să coacă griul, holdele nu pot fi gata pentru seceriș, iar truda semănătorului ar fi zadarnică. Harul divin este necesar la început, harul divin este necesar la orice pas de înaintare, și numai harul divin poate să desăvîrșescă lucrarea...

Atunci cînd căutăm pe Dumnezeu pentru Duhul Său cel Sfînt, faptul acesta ne va determina să fim blînzi și smeriți cu inima, ne va da o conștientă dependență de Dumnezeu, în vederea primirii Ploii Tîrzii. Dacă ne rugăm pentru binecuvîntarea credinței, o vom primi, așa cum Dumnezeu ne-a făgăduit. (T.M. 506-509).

Ploaia Timpurie : pregătirile necesare

Cînd după înălțarea Domnului Hristos la cer, ucenicii se întorceau la Ierusalim, venind din Muntele Măslinilor, oamenii priveau la ei, așteptînd ca fețele lor să exprime supărarea, confuzia și înfrîngerea; în loc de aceasta, ei au citit în ele bucurie și triumf...

Ascultînd de porunca Domnului Hristos, ei au așteptat în Ierusalim

pentru împlinirea făgăduinței Tatălui — revărsarea Duhului Sfînt. Așteptarea lor n-a fost o așteptare în lenevie. Raportul Sfințelor Scripturi ne spune că ei „tot timpul stăteau în Templu, și laudau și binecuvîntau pe Dumnezeu. Luca 24, 53.

Ucenicii, așteptînd împlinirea făgăduinței, își umileau inimile într-o adevărată pocăință, mărturisindu-și necredința lor. (A.A. 35-36).

Aceste zile de pregătire au fost zile de o profundă cercetare a inimii. Ucenicii erau conștienți de nevoia lor spirituală și strigau la Dumnezeu pentru ungera cea sfîntă, care avea să-i facă capabili pentru lucrarea de salvare a sufletelor. Ei nu cereau o binecuvîntare ca s-o aibă numai pentru ei. Erau apăsați de povara salvării sufletelor; erau conștienți de faptul că Evanghelia trebuia dusă lumii, și în vederea acestei lucrări, ei cereau puterea binecuvîntării pe care Domnul Hristos le-a făgăduit-o. (Idem 37).

Ucenicii se rugau cu mult zel pentru a fi făcuți în stare să stea în fața oamenilor și în legăturile lor zilnice să poată rosti cuvinte care să conducă pe păcătoși la Hristos. Dînd la o parte toate diferențele dintre ei, toate dorințele lor de întietate, ei s-au unit într-o strînsă pîrtășie creștină. (Idem).

Să reținem faptul că numai după ce ucenicii au ajuns la o perfectă unitate, numai cînd ei nu s-au mai luptat pentru locurile cele mai înalte, numai atunci Duhul Sfînt a fost revărsat peste ei. Ei erau cu toții una. Toate diferențele au fost date la o parte. Și raportul pe care-l avem despre ei, după revărsarea Duhului Sfînt, este acesta: „Mulțimea celor ce crezuseră, era o inimă și un suflet. Fapte 4, 32. (8. T. 820).

Duhul Sfînt a venit asupra ucenicilor care așteptau și se rugau, cu o plînătate care ajunse la orice inimă. Cel Infinit S-a descoperit cu putere bisericii Sale... Sub influența Duhului Sfînt cuvintele de pocăință și mărturisire se amestecau cu cîntări de laudă pentru păcatele iertate. Cuvinte de mulțumire și cuvinte profetice erau auzite (A.A. 38).

Cei care la Ziua Cinczecimii au fost binecuvîntați cu putere de sus, nu erau totuși scutiți, mai departe, de ispîte și încercări. În timp ce

dădeau mărturie despre adevăr și neprihănire, ei erau în repetate rânduri asaltați de vrăjmașul a tot adevărul, care căuta să-i jefuiască de experiența lor creștină. Astfel, ei erau obligați să se lupte cu toată puterea dată lor de Dumnezeu, pentru a atinge măsura staturii plinătății de bărbați și femeii în Hristos Isus. Ei se rugau zilnic pentru noi puteri ale harului, pentru ca ei să poată ajunge mai sus și tot mai sus spre desăvârșire. Sub lucrarea Duhului Sfânt, chiar și cel mai slab, exercitând credința în Dumnezeu, învăța să dezvolte puterile ce i-au fost încredințate și să devină sfințit, curățit și inobilat. Și dacă în umilință ei se supuneau influenței modelatoare a Duhului Sfânt, ei aveau să primească plinătatea dumnezeirii, fiind făcuți după chipul și asemănarea divină. (idem 49-50).

Care a fost rezultatul revărsării Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii? Vestea cea bună a unui Mintuitor înălțat a fost dusă pînă la cele mai îndepărtate margini ale lumii locuite de atunci. Pe măsură ce ucenicii vesteau solia harului mintuitor, inimile se predau puterii acestei solii. Biserica vedea cum cei convertiți veneau la ea din toate părțile. Cei răstăciți erau reconverțiți. Păcătoșii se uneau cu cei credincioși în căutarea Mărgăritarului de mare preț. Unii care fuseseră cei mai inversunați împotriviții ai Evangheliei, au devenit campionii ei. (Idem 48).

Sabia Duhului, ascuțită de curînd cu putere și scaldată în lumina cerului, își croia drum printre păgîni. După raportul biblic, mii erau convertiți într-o zi. Fapte 2, 41. (idem 38).

Cu ce cuvinte arzătoare și-au îmbrăcat ei ideile atunci cînd dădeau mărturie despre El! Inimile lor erau atît de pline de bunăvoință, așa de profunde și atît de îndatoritoare, încît îi obligau să meargă pînă la marginile pămîntului, mărturisind despre puterea lui Hristos. Ei erau plini de o puternică dorință de a duce mai departe lucrarea pe care El o începuse. Ei și-au dat seama de marea lor îndatorire pe care o aveau față de cer, cum și de răspunderea ce o aveau față de lucrarea lor. Întăriți prin puterea Duhului Sfânt, ei au mers înainte plini de zel, pentru a duce cît mai departe triumful crucii. (Idem 40).

Ambiția celor credincioși era aceea de a da pe față un caracter asemenea Domnului Hristos, și să lucreze pentru creșterea Împărăției Sale. (idem 48).

Ploaia Tirzie: pregătirile necesare

„Mi-a fost arătat că mulți au neglijat pregătirea atît de necesară, și priveau spre vremea „de reînviore” și spre „Ploaia Tirzie” care să-i facă în stare să stea în ziua cea mare a Domnului și să trăiască înaintea Sa. O, pe cît de mulți i-am văzut stînd fără adă-

post în timp de strîmtoare! Ei au neglijat pregătirea cea atît de necesară și de aceea nu pot primi reînviorearea pe care toți trebuie să o aibă, spre a-i face în stare să trăiască înaintea Dumnezeului cel Sfînt. (E.W. 71).

„Mi-a fost arătat că dacă poporul lui Dumnezeu nu face nici un efort, ei așteaptă ca să vină asupra lor reînviorearea de la fața lui Dumnezeu spre a le îndepărta greșelile și să le corecteze abaterile; dacă ei depind de aceasta ca să-i curățească de întinăciunile trupului și ale spiritului, făcîndu-i în stare să ia parte la strigarea cea mare a ingerului al treilea, atunci ei vor da greș. Puterea reînvioreătoare a lui Dumnezeu vine numai asupra aceluia care s-au pregătit pentru a face lucrarea pe care le-a dat-o Dumnezeu și anume, de a se curăți de întinăciunile trupului și ale spiritului, desăvîrșindu-și sfințirea în temere de Dumnezeu”. (1. T. 619).

Prin mărturisirea și părăsirea păcatului, prin rugăciuni stăruitoare și consacrare fără rezervă lui Dumnezeu, primii ucenici s-au pregătit pentru revărsarea Duhului Sfînt în Ziua Cincizecimii. Aceeași lucrare, dar într-o măsură mult mai mare trebuie să fie făcută acum. Făcîndu-se astfel, tot ceea ce mai are de făcut unealta omenească, este numai de a cere binecuvîntarea făgăduită și să aștepte ca Dumnezeu să desăvîrșescă lucrarea cu privire la ea. Dumnezeu este Acela care a început lucrarea, și El o va termina, făcînd pe om desăvîrșit în Hristos Isus. Dar nu trebuie neglijată lucrarea harului reprezentată în Ploaia Timpurie. Numai aceia care trăiesc conform luminii primite, vor primi o și mai mare lumină. Dacă nu vom înainta zilnic în exemplificarea virtuților creștine active, nu vom recunoaște manifestarea Duhului Sfînt în Ploaia cea Tirzie. Ea poate să cadă asupra inimilor tuturor celor din jurul nostru, și totuși noi să nu ne dăm seama de aceasta și nici să o primim. (T.M. 507).

Părtași Duhului Sfînt

Pe măsură ce membrii trupului lui Hristos se apropie de „timpul încercării lui Iacob” (Gen. 32, 24-30), ei vor crește în identificarea lor cu Hristos, și vor fi în mare măsură părtași Duhului Său. Pe măsură ce solia ingerului al treilea se transformă în strigarea cea mare, și cînd o mare putere și slavă însoțește încheierea lucrării, poporul cel credincios al lui Dumnezeu se va împărtași și el de această slavă. Ploaia Timpurie este aceea care îi reînviorează și îi întărește ca să poată trece cu bine prin timpul încercării lor. Fețele lor vor străluci de slavă ce însoțește lucrarea ingerului al treilea. (1. T. 393).

În acel timp, „Ploaia Tirzie”, sau reînviorearea de la fața lui Dumnezeu, va veni pentru a da putere

strigării celei mari a ingerului al treilea, și a pregăti pe sfinți pentru a sta în timpul cînd judecățile lui Dumnezeu vor fi revărsate. (E.W. 86).

Aceia care au atîns — în toate privințele — standardul cerut, care au trecut cu bine prin orice încercare și au biruit, coste aceasta oricît ar costa, au ascultat sfatul Martorului Credincios, vor primi binecuvîntarea Ploii Tirzii, fiind astfel pregătiți pentru Împărăția Cerului. (1. T. 187).

Sub binecuvîntarea Ploii Tirzii, toate pretențiile firești vor fi spulberate, iar... Duhul Sfînt va vorbi, se va manifesta prin unele onestități, cu o putere convingătoare. Atunci, nimeni nu va mai fi atent să vadă dacă fraza este bine rostită, dacă gramatica este impecabilă, etc. Apa vie va curge atunci pe albia canalului statornicit de Dumnezeu. (2 S.M. 58).

Slujitorii lui Dumnezeu, cu fețele luminînd și strălucind de o sfințită consacrare, se vor grăbi... să vestească solia ce le-a fost dată de cer. Prin mii de voci, pretutindeni în lume, se va face auzită avertizarea. Minuni se vor face, bolnavi vor fi vindecați și semne și minuni vor însoți lucrarea celor credincioși... În acest fel, toți locuitorii pămîntului vor trebui să ia poziție față de adevăr. (G.C. 612).

Mult mai mult decît Ploaia Timpurie

Lucrarea cea mare a Evangheliei nu trebuie să se încheie cu o mai mică manifestare a puterii lui Dumnezeu, decît a marcat începutul ei. Profețiile ce s-au împlinit prin revărsarea Ploii Timpurii la începutul lucrării Evangheliei, trebuie să se împlinească iarăși în Ploaia Tirzie de la încheierea lucrării. Acestea sînt „vremurile de reînviore” de care amintește apostolul Petru atunci cînd spune: „Pocăiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se ștergă păcatele, ca să vină de la Domnul vremele de înviore, și să trimită pe Cel ce a fost rînduit mai dinainte pentru voi; pe Isus Hristos. Fapte 3, 19,20. Lucrarea va fi asemenea lucrării din Ziua Cincizecimii. (idem 611).

De ce oare ne-a fost transmisă istoria lucrării ucenicilor, activitatea lor plină de zel sfințit, animată și întărită de Duhul Sfînt, dacă nu pentru ca poporul lui Dumnezeu de astăzi să se inspire din ea și să lucreze cu zel pentru El? Ceea ce Dumnezeu a făcut pentru poporul Său de atunci, este tot așa de esențial și chiar ceva mai mult, ca El să facă și pentru poporul Său de astăzi. Tot ceea ce au făcut apostolii, trebuie să facă astăzi fiecare membru al bisericii lui Dumnezeu.

(continuare pe cop. a III-a)

Orică discuție despre Ploaia Tîrzie, dacă vrem ca ea să fie rodnică și să beneficiem de pe urma ei, trebuie să se bazeze pe o clară înțelegere a lucrării Duhului Sfînt. Acest lucru este în mod absolut esențial. Duhul Sfînt este mijlocul divin care aduce Ploaia Tîrzie. Ploaia tîrzie era necesară în timpul vechiului Israel, pentru a da posibilitate holdelor să se coacă. Noi trebuie să primim în zilele noastre revărsarea Duhului Sfînt sub forma Ploii Tîrzii, spre a pregăti un popor pentru venirea Domnului Hristos și pentru răsplătirea finală. Astfel, cunoașterea Duhului Sfînt, cum și ceea ce poate El face, este pe primul plan. Este o problemă de bază. Dar nu trebuie să uităm faptul că această cunoaștere trebuie să fie atît experimentală cît și teoretică.

Noi am fost binecuvîntați cu o abundență de cunoștințe cu privire la Persoana și lucrarea Duhului Sfînt. Să revedem cîteva din aceste cunoștințe :

1. El este cea de a treia Persoană a Dumnezeirii. Credincioșii sînt botezați în numele Său (Matei 28, 19-20). El este menționat în cele mai familiare binecuvîntări, alături de numele Tatălui și al Fiului (2 Corinteni 13, 14).

2. El este o Persoană adevărată și nu numai o simplă influență sau o emanație de la Dumnezeu, așa cum susțin unii, sau cum ar vrea unii să ne determine să credem. El are facultatea de a cunoaște (1 Corinteni 2, 11). El are capacitatea părășiei cu cei credincioși (2 Corinteni 13, 14). El mijlocește (Romani 8, 26-27). El vorbește (1 Timotei 4, 1). El are facultatea de a iubi (Romani 5, 5). El poate fi mințit, intristat și insultat (Fapte 5, 3; Efeseni 4, 30; Evrei 10, 29).

Duhul Sfînt este atît de complet identificat cu Tatăl și cu Fiul, încît cei trei sînt UNA! El Se împărtășește în mod desăvîrșit de demnitatea și puterea Dumnezeirii. El este pe deplin implicat, chiar de la început, în lucrările creațiunii și ale mîntuirii. El are acces nelimitat la toate sfaturile și consfăturile lui Dumnezeu și în consecință, acționează și vorbește cu o autoritate ce nu poate fi pusă la îndoială. „Noi însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Sfînt. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adînci ale lui Dumnezeu. În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului care este în el? Tot așa nimeni nu cunoaște lucrurile (pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său) lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu“ (1 Corinteni 2, 10-11).

Mai înainte de înălțarea Lui, Domnul Hristos a avut grijă ca ucenicii Săi să fie făcuți atenți cu privire la dependența lor totală de Duhul Sfînt. De cinci ori, în Evanghelia lui Ioan, (cap. 14-16), El vorbește despre lucrarea Duhului Sfînt. El, El numește Mîngietorul.

Lucrarea Duhului Sfînt

Noi trebuie să biruim teama nesănătoasă pe care o avem adesea față de lucrarea Duhului Sfînt.

Acesta este numele deosebit pe care l-a dat Domnul Hristos, Duhului Sfînt. Numele acesta are o mare semnificație. „Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mîngietor, care să rămînă cu voi în veac“ (Ioan 14, 16). Domnul nostru Isus Hristos n-a trimis în lumea mică Sa turmă neînarmată și fără nici un fel de apărare, ca să ajungă o pradă ușoară în mîinile unui vrăjmaș puternic. Duhul Sfînt este un alt Mîngietor; adică, El completează și extinde lucrarea Domnului Hristos, care la rîndul Său și El este un „Mîngietor“. Expresia de „Mîngietor“, se referă la cineva care simte și este lîngă cineva în timp de neaz, care stă alături de el ca să-l întărească și să-l sprijinească. Mai mult decît un Consolator, El este un Sfătuitor, un Apărător, un Călăuzitor, El este un Interpret al lucrurilor lui Dumnezeu. La plecarea Lui, Domnul Hristos n-a părăsit definitiv pe cei ai Lui. „Nu vă voi lăsa orfani. Mă voi întoarce la voi“ (vers. 18). Acest Mîngietor făgăduit de Domnul Hristos, este fără îndoială Duhul Sfînt, cea de a treia persoană a Dumnezeirii, avînd puteri divine nelimitate, darul deosebit al Domnului Hristos, făcut bisericii Sale din toate timpurile, „Unul dintre cele mai de seamă lucruri pe care El Îl putea cere din partea Tatălui“ (H.L.L. 495). Acest Mîngietor vine deci, ca un reprezentant personal al Domnului Hristos, pe lîngă noi, făcînd astfel reală și posibilă prezența Mîntuitorului. „Și anume, Duhul adevărului pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămîne cu voi, și va

fi în voi“ (vers. 17). Serva Domnului declară: „Domnul Hristos trebuie să trăiască în reprezentanții Săi, prin Duhul adevărului“ (R.H. 4 aprilie, 1893).

Domnul descrie lucrarea
Succesorului Său

La încheierea lucrării Sale pe pămînt, Domnul Hristos a dat ucenicilor Săi și implicit și nouă, o descriere a lucrării Succesorului Său. „Și cînd va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. În ce privește păcatul, fiindcă ei nu cred în Mine; în ce privește neprihănirea, fiindcă Mă duc la Tatăl, și nu Mă veți mai vedea; în ce privește judecata, fiindcă stăpînitorul lumii acesteia este judecat“ (Ioan 16, 8-11). Sînt citeva lucruri pe care Mîngietorul le va face :

1. Convinge de păcat.
2. Descoperă ceea ce este drept.
3. Arată spre judecata lui Dumnezeu.

Cu alte cuvinte, Duhul Sfînt ne deschide ochii ca să putem vedea realitățile din jurul nostru, să vedem starea noastră pierdută, faptul că sîntem păcătoși, instrăinați de Dumnezeu. Dacă n-ar fi fost lucrarea Sa, noi am fi rătăciți, ca niște orbi, pe drumurile pierzării. De asemenea, noi nu am avea niciodată o concepție adevărată cu privire la neprihănire, fără iluminarea Duhului Sfînt. Marele adevăr al neprihănirii prin credință este unul dintre acele adevăruri spirituale profunde, care poate fi cunoscut și experimentat numai prin lucrarea Duhului Sfînt. „Putem fi pregătiți pentru cer, numai prin lucrarea Duhului Sfînt asupra inimii noastre; căci dacă vrem să avem intrare la Tatăl, atunci noi trebuie să avem neprihănirea Domnului Hristos, care să ne recomande. Pentru a avea neprihănirea Domnului Hristos, noi avem nevoie ca zilnic să fim transformați prin influența Duhului Sfînt, spre a putea fi părtași naturii divine. Este lucrarea Duhului Sfînt aceea de a eleva gusturile noastre, de a sfinți inimile și a înnobila pe om“ (1 S.M. 374). Ce putem spune oare despre judecata lui Dumnezeu? Omul fi-resc, neajutat de Duhul Sfînt, nu va putea înțelege tot ceea ce este cuprins în tratarea problemei păcatului de către Dumnezeu, și modul în care El, va curăți, în cele din urmă, universul de păcat și de urmările lui.

Serva Domnului prezintă astfel, în rezumat, lucrarea Duhului Sfînt: „Duhul Sfînt avea să fie dat ca un mijloc de regenerare, și fără Acesta sacrificiul Domnului Hristos nu ar fi avut nici o valoare. Puterea răului a fost întărită în cursul veacurilor, și supunerea omului față de această captivitate satanică a fost uimitoare. Păcatului i se poate rezista și poate fi biruit numai prin asistența puternică, categorică a Celei de a Treia Persoană a Dum-

nezeirii, care nu va birui cu altă putere, ci în plinătatea puterii divine. Spiritul este Acela care face eficientă lucrarea adusă la îndeplinire de către Răscumpărătorul lumii" (D.A. 671).

El este numit Duhul Adevărului: „Cînd va veni Mîngietorul, Duhul Adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare” Ioan 16, 13.

Invățătura minunată ce se degajă din lucrarea Domnului Hristos este continuată de Duhul Sfînt. El ia adevăratele vitale cuprinse în Sfînta Scriptură și le scrie în inimă. „Duhul va lua lucrurile lui Dumnezeu și le va imprima în suflet” (A.A. 53). Duhul Sfînt ne ține departe de tot ceea ce este falsitate și eroare și ne conduce pe calea „adevărului... „Lucrarea Sa este aceea de a defini și a păstra adevărul... Prin Cuvîntul Scripturilor, Duhul vorbește minții și imprimă adevărul asupra inimii. Astfel, El pune în evidență greșeala și o face să dispară din suflet. Prin Duhul Adevărului, care lucrează prin Cuvîntul lui Dumnezeu, Domnul Hristos își supune poporul Său ales” (D.A. 671).

Domnul Hristos spune despre lucrarea lăuntrică a Duhului Sfînt, că El... „rămîne cu voi, și va fi în voi” (Ioan 14, 17). Acest Duh Sfînt care locuiește înăuntrul nostru este asemenea unui sistem divin de călăuzire, conducînd pe creștin pas cu pas pe calea sfințirii, ajutîndu-l să poată discerne între adevăr și minciună, ajutîndu-l în momente de încercare și ispitire, iar în final, pregătînd templul sufletului spre a fi pe deplin și în mod continuu ocupat de către Persoanele Dumnezeirii. „Noi putem fi pregătiți pentru cer, numai prin lucrarea Duhului Sfînt asupra inimii... Avem nevoie să fim transformați zilnic prin influența lucrătoare a Duhului Sfînt” (1 S.M. 374).

Există o minunată armonie în toate lucrările Dumnezeirii din ceruri și de pe pămînt. Tatăl, Fiul și Duhul Sfînt sînt mereu într-o intensă activitate. Întreaga lor activitate este în mod desăvîrșit coordonată. Tatăl pregătește calea pentru Fiul Său și apoi îl trimite. Fiul vine să descopere pe Tatăl. Și după ce face acest lucru, El definește lucrarea Duhului Sfînt și-l trimite asupra ucenicilor ce erau în așteptare. Cînd a venit Mîngietorul, El n-a vorbit despre Sine, ci despre Domnul Hristos, care l-a pregătit calea. „Căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare. El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi”. (Ioan 16, 13-14).

Duhul Sfînt Se complăce în a face cunoscut pe Domnul Hristos. El lărgeste orizonturile înțelegerii noastre pentru a putea vedea pe Împăratul slavei în toată slava și frumusețea caracterului Său, în țara Sa, în desăvîrșirea Sa și în ma-

rea Sa compasiune pentru neamul omenesc. Dar Duhul Sfînt face mai mult decît numai să descopere caracterul Domnului Hristos. El re-produce acest caracter în sufletul celui credincios. „Prin Duhul Sfînt ajunge inima curată. Prin Duhul Sfînt ajunge credinciosul părtaş la natura divină. Hristos a dat Duhul Său ca o putere dumnezeiască, o putere care să biruiască orice înclinație spre rău, fie moștenită, fie însușită, și să întipărească propriul Său caracter în biserica Sa... Mîngietorul a venit pentru a proslăvi pe Tatăl, descoperind iubirea Lui; tot astfel Duhul trebuie să proslăvească pe Hristos, arătînd lumii harul Lui. În firea omenescă trebuie să se refacă însuși chipul lui Dumnezeu. Dacă poporul Său are un caracter desăvîrșit, aceasta aduce onoare lui Dumnezeu și lui Hristos” (H.L.L. 572).

Lucrarea Domnului Hristos în favoarea noastră are faza ei pămîntească și cerească. Una nu poate fi completă fără cealaltă. „El... a făcut curățirea păcatelor, și a șezut la dreapta mării în locurile prea înalte” (Evrei 1, 3). Este foarte important să observăm că inaugurarea lucrării Sale de mare preot în sanctuarul ceresc și revărsarea Duhului Sfînt în ziua Cincizecimii au fost evenimente simultane. Ziua instalării Sale în ceruri corespunde cu Ziua Cincizecimii, cînd Duhul Sfînt a fost întronat ca administrator al bisericii Sale de pe pămînt. Ce zi minunată, extraordinară! Și vîntul și focul și-au manifestat prezența atunci: „Deodată a venit din cer un sunet, ca vîjîitul unui vînt puternic, și a umplut toată casa unde ședeau ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împrăștiindu-se printre ei, și s-au așezat câte una pe fiecare dintre ei. Și toți s-au umplut de Duh Sfînt, și au început să vorbească în alle limbi, după cum le da Duhul să vorbească” (Fapte 2, 2-4). Toate acestea erau strîns legate de o anumită profeție cu referire la un anumit timp: „După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură” (Ioel 2, 28).

Și acum să luăm în considerație următoarele: spre sfîrșitul lucrării Sale din Sanctuarul ceresc, trebuie să aibă loc o nouă revărsare a Duhului Sfînt asupra celor credincioși de pe pămînt. Acest fapt este în mod direct legat de ceea ce face Domnul Hristos în Sanctuarul ceresc. În ambele cazuri, Duhul Sfînt este instrumentul ceresc, divin. El face să cadă, atît Ploaia Timpurie, cît și Ploaia Tirzie. În primul caz, El umple pe primii ucenici, imputernicindu-i să vestească adevărul, cu un așa rezultat, cu o așa putere încît mii s-au convertit într-o zi, așa cum spune raportul biblic. Puternicul impuls din Ziua Cincizecimii a dus Evanghelia în toată lumea cunoscută pe atunci. Astăzi privim așteptînd și pregătindu-ne pentru revărsarea binecuvîntării Ploii Tirzii. Lucrarea începută în Ziua Cincizecimii nu poate fi completă pînă cînd nu va avea loc o

nouă revărsare a Duhului Sfînt în Ploaia Tirzie. Noi nu putem produce și nici nu putem programa acest eveniment. Noi sîntem în totul dependenți de cer în împlinirea acestui deziderat. În același timp însă, noi avem ceva de făcut.

„Astăzi trebuie să ne consacram cu totul lui Dumnezeu, ca să putem fi goliți de eul nostru, de firea noastră... Astăzi noi trebuie să avem vasul ființei noastre curățit, pentru a putea fi gata... pentru revărsarea Ploii Tirzii; căci Ploaia Tirzie va veni și binecuvîntarea lui Dumnezeu va umple orice suflet care s-a curățit de orice întinăciune. Este lucrarea noastră prezentă, aceea... de a fi gata pentru timpul reînviării noastre... gata pentru botetul cu Duhul Sfînt”, (1.S.M. 191). „Ne este dat nouă să ne remediem defectele din caracterul nostru, să curățim templul sufletului nostru de orice întinăciune. Apoi, Ploaia Tirzie se va revărsa asupra noastră, așa cum Ploaia Timpurie a căzut asupra ucenicilor în Ziua Cincizecimii”. (5 T. 214).

Spre încheierea prelegerii noastre ne dăm seama de faptul că nevoia cunoașterii Duhului Sfînt atît de necesară în biserica astăzi, trebuie să fie o cunoaștere experimentală și teoretică. Noi trebuie, ca prin experiență, să ajungem să înțelegem cum lucrează Duhul Sfînt. Este privilegiul nostru acela de a ne bucura de prezența Sa și a avea o reală comuniune cu El. Duhul Sfînt trebuie să fie primit în căminurile noastre și în inimile noastre, în comunitățile noastre și în instituțiile noastre. „Părtașia cu Duhul Sfînt” despre care vorbește apostolul Pavel, este și trebuie să fie o părtașie reală și practică. Ea trebuie să fie continuă și progresivă.

Cu mulți ani în urmă cineva a intrat într-o librărie londoneză și a întrebat de o carte despre care se vorbea foarte mult în cercurile religioase de atunci, dar al cărui titlu îl uitase. „Aș dori un exemplar al acelei cărți, recent apărute”, spuse el vînzătorului, „al cărui titlu este, dacă nu mă înșel, ISUS DIN CÎND ÎN CÎND”. Vînzătorul zîmbi înțelegător și îi spuse: „Vreți să spuneți poate ISUS ATUNCI ȘI ASTĂZI!” Așa stau uneori lucrurile și cu credincioșii care se roagă pentru Ploaia Tirzie. Faptul acesta trebuie să fie o experiență continuă și nu — DIN CÎND ÎN CÎND. Noi trebuie să avem zilnic, în fiecare clipă o reală comuniune cu Duhul Sfînt, care pregătește și face să cadă binecuvîntarea Ploii Tirzii, care pregătește pe cei credincioși, poporul care formează biserica Sa ca să fie gata pentru a întîmpina pe Domnul pe norii cerului. „Să cunoaștem, să căutăm să cunoaștem pe Domnul! Căci El Se ivește ca zorile dimineții, și va veni la noi ca o ploaie, ca ploaia de primăvară, care udă pămîntul” (ca Ploaia Timpurie și Tirzie, care udă pămîntul — tr. engl.) Osea 6, 3.

«EL MĂ VA PROSLĂVI»

In puterea Duhului Sfint rezultatele eforturilor unite ale bisericii, vor fi mărețe.

Intinericul incepea să acopere Ierusalimul. Oamenii veniseră din mari depărtări ca să se închine la templu. Ucenicii lui Isus se adunaseră în odaia de sus împreună cu Mintuitorul lor, cu care fuseseră mai mult de trei ani în lucrarea Sa publică.

Atmosfera era apăsătoare. Doar câteva ore despărteau aceste momente din camera de sus, de lupta care urma să aibă loc în grădina Ghetsemani. Mintuitorul îi conducea acum în actul Cinei — frângerea piinii și folosirea vinului — simbolurile patimilor Sale ce se apropiau — Ucenicii, cu atenția încordată, ascultau asigurarea Mintuitorului: „Și Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Mîngietor, care să rămînă cu voi în veac (Ioan 14, 16).

„Mintuitorul lumii căuta să aducă în inimile ucenicilor Săi întristați cea mai puternică încurajare. Și din marea mulțime a subiecților, El alege pe acela al Duhului Sfînt, care urma să inspire și să mîngie inimile lor“. (B.E. 15 mai 1893).

Isus a continuat apoi să spună urmașilor Săi ce anume va face Duhul Sfînt: „El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi“ (Ioan 16, 14). Acest text arată clar că Duhul Sfînt urma să fie reprezentantul personal al lui Hristos pe pămînt. Isus trebuia să Se înalțe la Tatăl Său, dar Duhul Sfînt urma să rămînă în biserică prin locuirea în inima fiecărui credincios.

Duhul Sfînt urma să proslăvească pe Mintuitorul și nu pe El Insuși. În legătură cu versetul acesta, Comentariul Biblic A.Z.S. arată că aceasta însemnează că lucrarea se va face „printr-o descoperire a maiestății și slavei lui Hristos cel înviat și dezlăluirea tainelor Planului de Mîntuire“. Glorificarea Domnului Hristos deci, este îndeplinită prin locuirea Duhului Sfînt în cel credincios și prin descoperirea caracterului lui Isus în viața urmașilor Săi.

„Chiar înainte de a părăsi pe ucenicii Săi pentru a Se întoarce în curțile cerești, Isus i-a încurajat cu făgăduința Duhului Sfînt. Această făgăduință ne aparține astăzi și nouă, precum era și a lor, și totuși, cît de rar este prezentată înaintea oamenilor, și cît de puțin se vorbește despre primirea ei, în biserică... Făgăduința Duhului Sfînt

este întimplător amintită în predicile noastre, este ocazional atinsă, și aceasta este totul. Asupra profetiilor se stăruie, doctrinele au fost lămurite; dar ceea ce este esențial bisericii ca membrii ei să poată crește în tărie spirituală cît și în eficiență, în scopul ca predicarea să poată aduce cu ea și convingerea, iar sufletele să fie convertite la Dumnezeu, a fost în mare măsură lăsat afară din predicile noastre“ (T.M. 174).

În capitolele 14 și 16 din Ioan, Domnul Hristos aducea în fața ucenicilor Săi și a bisericii, în mod amănunțit, trei însemnate adevăruri: 1. Venirea făgăduită a Duhului Sfînt, 2. Caracterul și personalitatea Acestuia, și 3. Misiunea și lucrarea Sa.

În această Săptămînă de Rugăciune vom accentua ultimul din cele trei adevăruri, anume, în ce mod lucrarea Duhului Sfînt glorifică pe Domnul Hristos. Nașterea lui Isus a fost un eveniment care a schimbat lucrurile; iar atunci cînd Isus și-a îndeplinit lucrarea Sa pe pămînt, întorcîndu-Se la Tatăl Său în corpul Său omenesc proslăvit, ocupîndu-Și locul cuvenit în ceruri, atunci Duhul Sfînt a coborît ca reprezentant și succesori oficial ai Domnului Hristos, pentru a face efectivă lucrarea răscumpărătoare a lui Isus. În felul acesta Duhul proslăvește pe Hristos.

Împreună cu Duhul Sfînt în îndeplinirea lucrării

De ce este cu totul important acest fapt pentru biserică Adventistă de Ziua a Șaptea, în anul 1980? Lucrarea noastră este de a vesti în lume solia Evangheliei. Noi ne-am angajat la „terminarea lucrării“, și am dori să ne îndeplinim cu credincioșie lucrarea chemării noastre. Singura cale prin care noi ca biserică vom putea să ne îndeplinim lucrarea noastră, este aceea de a conlucra strîns cu Duhul Sfînt atît ca biserică, cît și în mod individual.

„Care a fost rezultatul revărsării Duhului Sfînt în Ziua Cincizecimii? Vestea cea bună a Mintuitorului înviat a fost dusă pînă în cele mai depărtate părți ale lumii de atunci“ (A.A. 48). Este clar deci, că astăzi biserică are nevoie de aceeași umplere a Duhului, ca să poată vesti

solia Evangheliei, așa cum spunea Mintuitorul: la „toate neamurile“.

Și ce altceva s-a mai întimplat cu ucenicii în Ziua Cincizecimii? „Inimile lor erau supraincăcate cu bunăvoință, atît de deplin, atît de profund și desăvîrșit, încît i-a îndemnat să meargă pînă la marginele pămîntului ca să mărturisească puterea lui Hristos. Ei erau plini de o arzătoare dorință de a duce înainte lucrarea începută de El... Întăriți prin înzestrarea Duhului cel Sfînt, ei au mers înainte plini de zel, pentru a răspîndi triumful crucii. Duhul îi însuflețea și vorbea prin ei. Pacea lui Hristos strălucea pe fețele lor. Ei își consacraseră Lui viețile lor pentru servire și însăși înfățișarea lor purta dovada renunțării pe care o făcuseră“ (idem 46).

Plini de putere, apostolii au reprezentat pe Domnul Hristos întregii lumi cunoscută atunci. Această schimbare este necesară în viața urmașilor lui Hristos de astăzi.

Dar Duhul Sfînt face mai mult decît înzestrarea cu putere pentru a mărturisi. „În timp ce vîntul este invizibil, el produce efecte care sînt văzute și simțite. Tot astfel lucrarea Duhului asupra sufletului se va descoperi în fiecare faptă a celui care îi simte puterea mîntuitoare. Atunci cînd Duhul Sfînt ia în stăpînire inima, El transformă viața. Gîndurile păcătoase sînt îndepărtate, iar faptele rele sînt lepădate; iubirea, umilința și pacea iau locul miniei, invidiei și luptei. Atunci, bucuria ia locul tristeții“. (D.A. 173).

Duhul descoperă pe Hristos

Duhul Sfînt ne descoperă pe Hristos în adevărata lumină. El proslăvește pe Hristos tot așa cum Îl și descoperă inimilor noastre ca Lumină a lumii, în îndeplinirea Planului de Mîntuire și Autor suprem al adevărului. Prin Duhul noi vedem numai pe Isus. Crucea lui Isus este mai ușor înțeleasă și pătrunsă, ca rezultat al darului Duhului Sfînt. „El (Duhul Sfînt) vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu“ (Ioan 14, 26).

Mai există și alte lucrări ale Duhului Sfînt. „Și cînd va veni El, va dovedi lumea vinovată, în

ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine; în ce privește neprihănirea: fiindcă Mă duc la Tatăl și nu Mă veți mai vedea; în ce privește judecata: fiindcă stăpînitorul lumii acesteia este judecat" (cap. 16, 8-11).

Putem vedea din aceste versete că Duhul Sfînt declară pe cel în cauză, vinovat de păcat. Atunci cînd apostolul Petru a predicat în Ziua Cincizecimii, sub puterea Spiritului Sfînt, oamenii au rămas „străpunși în inimă" (Fapte 2, 37).

În această lume schimbătoare este nevoie de inimi schimbate. Adevărata convingere de păcat și realizarea nevoii noastre de un Mîntuitor, vine prin Duhul Sfînt. În textul din Ioan 16, observăm că Duhul Sfînt dovedește nu numai păcatul ci și neprihănirea — neprihănirea lui Hristos. Duhul Sfînt proslăvește pe Isus în toată plinătatea Sa. În timp ce Domnul Hristos își făcea lucrarea Sa mesianică aici pe pămînt, El a arătat în mod continuu cărarea desăvîșitei neprihăniri care este necesară păcătoșului pentru a ajunge în cer. Dar cînd S-a înălțat la Tatăl Său, această lucrare a fost preluată de Duhul Sfînt. Acesta proslăvește pe Hristos, în timp ce arată celor păcătoși neprihănirea lui Hristos ca singura speranță a mîntuirii. „Cînd va veni Mîngîietorul, Duhul Adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul" (Ioan 16, 13).

De asemenea, tot în cap. 16 din Ioan, observăm că Duhul Sfînt dovedește și judecata. Avertizările sînt date oamenilor cu privire la iminentul pericol al respingerii Planului de Mîntuire așa cum este descoperit în Isus Hristos.

Atunci cînd cineva primește pe Isus ca Mîntuitor personal, o schimbare minunată are loc în viața sa. Puterea minunată a Duhului Sfînt lucrează o transformare completă în caracterul păcătoșului, făcîndu-l o nouă ființă în Isus Hristos. Cînd un om este cuprins de Duhul Sfînt, cu cît este mai puternic încercat și probat, cu atît mai clar va dovedi că este un reprezentant al lui Hristos. Cuvintele și faptele sale, vor exprima atunci iubirea Mîntuitorului. Nu va mai exista atunci nici o luptă pentru locurile de frunte. Egoismul va fi înlăturat, iar numele lui Isus va fi scris pe tot ceea ce este spus și făcut" (R.H. 10.VI.1902).

Duhul Sfînt dă curaj tuturor acelor care sînt martorii Săi. Înainte de Ziua Cincizecimii ucenicii erau plini de teamă și necredință, dar după ce Duhul Sfînt a venit asupra lor, ca împlinire a făgăduinței lui Isus, au devenit martorii nebiruiți ai învierii Sale. Ei au predicat Evanghelia în toată lumea și mulți dintre ei și-au dat viața ca martori pentru credință.

Biblia relevă diferitele calități ale Spiritului Sfînt:

1. El cercetează lucrurile adînci ale lui Dumnezeu (1 Cor. 2, 10).
2. Posedă simțămîntul iubirii (Rom. 15, 30).
3. Poate să înțeleptească (Neemia 9, 20).
4. Se întristează de păcatele celor credincioși (Efes. 4, 30).
5. Mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu (Rom. 8, 27).
6. El dă inspirația necesară la vreme de nevoie (Fapte 16, 6,7).

Cînd Duhul Sfînt aduce convingerea în inima păcătoșului, acesta este golit de egoism. Atunci este deschisă calea ca Hristos să intre în ea. „Așa încît Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, avînd rădăcina și temelgia pusă în dragoste, să puteți pricepe, împreună cu toți sfinții, care este lărgimea, lungimea, adîncimea și înălțimea; și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care

întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu: (Efes. 3, 17-19).

Prezența Duhului Sfînt implică prezența Domnului Isus și a Tatălui. Plinătatea menționată în pasajul citat mai sus este realizată în viața noastră prin Duhul Său cel Sfînt.

„Aceia care cunosc pe Hristos în adevărul Său caracter și îl primesc în inimă, vor avea viața veșnică. Prin Duhul Sfînt locuiește Hristos în noi; iar Duhul lui Dumnezeu primit în inimă, prin credință, este începutul vieții veșnice" (D.A. 388).

În timp ce sîntem încă pe acest pămînt, auzim mulți oameni întrebîndu-ne cu privire la timpul revenirii Mîntuitorului. Care este răspunsul nostru? „Ceea ce ne tre-

buie, este botezul cu Duhul Sfînt. Fără acesta, noi nu sîntem mai pregătiți să pornim în lume, de cum erau pregătiți ucenicii după răstignirea Domnului lor. Isus știa destinația lor, de aceea le-a spus să mai întîrzie în Ierusalim pînă cînd vor fi îmbrăcați cu putere de sus" (R.H. 18 febr. 1890).

Cu puterea Duhului Sfînt, rezultatele eforturilor unite ale Bisericii vor fi minunate. Puterea Duhului Sfînt nu este puterea organizației, a cifrelor, a bogăției, a acțiunilor comitetelor sau administrației. Nu poate exista nici un succes real într-un activ organizat al unei structuri eclesiastice, dacă acesta nu este înzestrat cu puterea Duhului Sfînt.

Noi toți trebuie să facem experiența ucenicilor. „După înălțarea lui Hristos, ucenicii s-au adunat laolaltă, în același loc, pentru a înălța umile rugăciuni către Dumnezeu. Și după un timp de zece zile de cercetare a inimii și sinceră examinare de sine, a fost pregătită calea ca Duhul Sfînt să poată intra în temple curățite și consacrate. Fiecare inimă era plină de Duhul, ca și cum Dumnezeu dorea să arate poporului Său că era privilegiul Său să-i binecuvînteze cu cele mai alese binecuvîntări cerești. Și care a fost rezultatul? Mii au fost convertiți într-o zi" (idem, 10 iunie 1902).

În cap. 14, 18 din Evanghelia lui Ioan, avem următoarea asigurare: „Nu vă voi lăsa orfani. Mă voi întoarce la voi". Duhul va proslăvi pe Hristos în continuă locuire în viața acelor care primesc pe Hristos. Dar și noi trebuie să ne facem partea noastră.

În timpul acestei Săptămîni de Rugăciune sîntem cu toții invitați să dăm o atenție deosebită acestui apel. „Fie ca orice membru al Bisericii să îngenunche înaintea lui Dumnezeu și să se roage arzător pentru împărlășirea cu Duhul Sfînt. Să cerem: 'Doamne, mărește-mi credința. Fă-mă să înțeleg Cuvîntul Tău; căci prezența Ta îmi dă lumină. Reînviează-mă cu prezența Ta. Umple-mi inima cu Spiritul Tău ca să pot iubi pe frații mei, tot așa cum Hristos m-a iubit pe mine" (Idem).

Iubirea este cheia în relațiile noastre cu Dumnezeu, prin Duhul Sfînt, și aproapele nostru. Duhul proslăvește pe Hristos. Și noi putem proslăvi pe Hristos cu exemplul unei vieți deplin consacrată lui Dumnezeu și serviciului Său. În acest timp, așa cum n-a mai existat vreodată în istoria pămîntului nostru, poporul lui Dumnezeu trebuie să reflecte caracterul și slava lui Hristos.

* * *

Manifestări

false

Vrăjmașul sufletelor noastre va lucra cu putere pentru a face fără efect lucrarea minunată pe care Dumnezeu dorește s-o facă prin lucrarea Ploii Tîrzii.

Marea luptă dintre bine și rău se apropie cu repeziciune de punctul ei culminant. Importantul lanț profetic prezentat în cărțile lui Daniel și Apocalips ne arată faptul că ne apropiem de împlinirea Planului de Mîntuire. Jaloanele menționate de Domnul Hristos și de scriitorii Noului Testament ne spun că momentul împlinirii făgăduințelor revenirii Sale se profilează la orizont. La acest moment viitor se referă cuvintele apostolului Pavel, cînd spune: „Încă puțină, foarte puțină vreme, și Cel ce vine, va veni, și nu va zăbovi” Evrei 10, 37.

Cel care s-a ridicat de la început împotriva lui Dumnezeu, vrăjmașul mîntuirii noastre, este foarte preocupat și îngrijorat de perspectiva sumbră a acțiunilor lui. El este conștient de faptul că controversa pe care a început-o în ceruri, se îndreaptă cu pași repezi spre un deznodămînt, care nicidecum nu-i poate fi favorabil. El știe că Domnul Dumnezeu este gata să reverse Duhul Său cel Sfînt asupra Bisericii Sale, cum n-a făcut-o niciodată pînă acum, și că este aproape timpul cînd îngerul din Apocalips 18 va lumina întreg pămîntul cu slava Evangheliei. De aceea în timpul ce ne stă înainte, Satana va intensifica lupta sa împotriva poporului lui Dumnezeu, înzecindu-și eforturile pentru a contracara lucrarea cea minunată pe care Dumnezeu dorește s-o facă prin lucrarea Ploii Tîrzii.

Metode folosite de cel rău

Ființa iscusită și vicleană a lui Satana, care are o experiență de mii de ani, în lucrarea lui amăgitoare de suflete, folosește multe metode și o gamă foarte variată de resurse pentru atingerea scopurilor sale. El ridică pe mulți la o atitudine fățișă împotriva lui Dumnezeu. Alții au fost determinați să ia o atitudine de indiferență, iar pe alții i-a dus pe căile fanatismului. Amestecînd adevărul cu minciuna, el crează confuzie, călăuzind pe cei care caută adevărul, pe căi greșite.

Uneori Satana caută să realizeze prin forță, ceea ce el nu poate obține prin șiretenie și viclesug. El încurajează de asemenea formalismul religios și inspiră la false reînviări spirituale, false reforme cum și făptuirea unor false și înșelătoare minuni.

De fapt, trebuie să recunoaștem că metoda de bază a lucrării lui Satana este înșelăciunea, falsul. În ceruri, el a făcut ca prin înșelăciune, o mare parte din îngerii cerului să i se alăture în lupta sa împotriva lui Dumnezeu. El a înșelat pe Adam și Eva, primii părinți ai neamului omenesc, determinînd căderea lor în păcat. Timp de aproape 6000 de ani, el n-a făcut decît să semene discordie, înșelăciune și decădere atît în viața individuală, cît și în cea colectivă. În zilele ce ne stau înainte, noi vom fi confrunțați, din punct de vedere religios, spiritual, cu multe și subtile înșelăciuni ale marelui apostat.

Atît de primejdioase sînt înșelăciunile satanice, încît Domnul Isus S-a văzut constrins să avertizeze pe urmașii Săi: „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva... Căci se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși, vor face semne mari și minuni, pînă acolo încît să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși” Matei 24, 24. De aceea este absolut necesar ca poporul lui Dumnezeu să fie totdeauna în gardă, să studieze cu sinceritate și consacrare Sfînta Scriptură și scrierile Spiritului Profetic, aceasta pentru a putea să fim în stare să recunoaștem strategia înșelăciunii lui Satana, și astfel să nu cădem în capcanele pe care el ni le întinde pretutîndeni.

Este evident faptul că Biserica are nevoie de o reală viață spirituală, de o reînviere a vieții spirituale, de reformă, de botezul Duhului Sfînt, spre a putea fi în stare să transmită mai departe solia mîntuirii, solia avertizatoare a Evangheliei; pentru ca nimeni să nu piară, ci toți „să aibă viața veșnică”. De fapt, o asemenea reînviere de la fața lui Dumnezeu a fost profetizată. Serva Domnului spunea: „În viziuni de noapte, au trecut prin fața mea scene ce înfățișau o mare mișcare de reformă printre poporul lui Dumnezeu. Mulți aduceau slavă lui Dumnezeu. Bolnavii erau vindecați și multe alte minuni erau săvîrșite” (C.S. 42).

Lucrarea unui spirit străin

Satana va căuta să împiedice această lucrare, ca ea să nu aibă loc în mijlocul poporului lui Dumnezeu. „Vrăjmașul sufletelor oame-

nilor dorește să împiedice lucrarea aceasta; și înainte de a începe o așa mișcare, el va izbuti să o preîntîmpine, dînd loc la o contrafacere a ei. În acele grupări religioase, pe care va reuși să le supună puterii sale amăgitoare, el va face să pară că Dumnezeu a revărsat asupra lor o binecuvîntare specială; se va da pe față ceea ce se crede a fi un mare interes religios. Mulțimile vor striga de bucurie pentru faptul că Dumnezeu lucrează prin minuni pentru ei, cînd de fapt, lucrarea aceasta este a unui alt spirit” (T.V. 419-420).

Noi credem că nu greșim atunci cînd spunem că semnele împlinirii acestor cuvinte profetice pot fi văzute în așa numitele „reforme”, cum și a mișcărilor decidente pe care unii încearcă să le introducă în biserică, cum și a modernelor manifestări harismatice, ce pot fi observate în diferite organizații religioase. Problema cea importantă este: cum putem să facem deosebire între mișcările de reînviere false, inițiate de cel rău și cele adevărate, care sînt un rezultat al lucrării Duhului Sfînt din timpul Ploii Tîrzii și a Marei Strigări? În această privință avem un răspuns clar, categoric:

„Excitarea simțurilor, amestecarea adevărului cu învățăturile false, vor fi așa de bine adaptate, încît să înșele mulțimea, dar nimeni nu trebuie să se lase amăgit. În lumina Cuvîntului lui Dumnezeu nu este greu să vedem adevărata natură a acestor mișcări. Oriunde oamenii neglijează studierea Bibliei, întorcîndu-se de la adevărurile ei clare și cercetătoare de suflet, care cer lepădare de sine și renunțare la lume (păcat); acolo putem fi siguri, că nu se revărsă binecuvîntarea lui Dumnezeu. Și potrivit regulilor stabilite de Însuși Domnul Hristos, că 'după roadele lor îi veți cunoaște' (Matei 7, 16), este clar că mișcările acestea nu sînt lucrarea Duhului lui Dumnezeu”. (T.V. 420).

Cu privire la minunile extraordinare pe care Satana și instrumentele lui omenești le vor înfăptui ca să producă numai confuzie, Spiritul Profetic spune în continuare:

„Semnele minunate de care Satana este strîns legat, se vor înfăptui nu peste mult timp. Cuvîntul lui Dumnezeu ne spune că

Satana va lucra prin minuni. El va face ca oamenii să se îmbolnăvească, apoi de îndată el va îndepărta de la ei puterea lui satanică. Ei vor fi atunci considerați ca fiind vindecați. Aceste lucrări de aparență vindecare vor pune pe Adventiștii de Ziua a Șaptea la o mare încercare (2.S.M. 53).

„Sintem avertizați cu privire la faptul că în zilele de pe urmă, Satana va lucra cu semne și minuni neadevărate, ireale, mincinoase. Și el va continua cu aceste minuni, până la timpul cercării noastre, pentru ca apoi să poată arăta spre noi ca fiind niște dovezi evidente că el este un inger de lumină și nu de întuneric“ (idem 51).

Doctrina nemuririi de la natură a sufletului, acceptată deopotrivă de religiile creștine și necreștine, ideea că cei scumpi ai noștri continuă, și după moarte, să se intereseze de noi, deci să trăiască și după nimicirea trupului, stă la baza manifestărilor spiritiste. „Prii spiritism, se vor face minuni; bolnavii vor fi vindecați, și vor fi săvârșite minuni de netăgăduit. Și pentru că spiritele vor spune că și ele cred în Biblie și vor arăta respect pentru formele și instituțiile bisericii, lucrarea lor va fi primită ca o manifestare a puterii divine“ (idem 533).

„El are putere să prezinte oamenilor înfățișări, care să pară asemănătoare cu prietenii lor răposați. Înșelăciunea este perfectă; înfățișarea cunoscută, cuvintele și tonul sint redată cu o extraordinară asemănare...“ (T.V. 500). „Mulți vor fi confrunțați cu spirite ale demonilor, având înfățișarea persoanelor iubite, rude sau prieteni decedați, care vor debita cele mai primejdioase erezii. Acești „vizitatori“... vor face minuni pentru a susține pretențiile lor“ (idem 560). Mai mult chiar. Aceste spirite mincinoase, apărind sub înfățișarea apostolilor, vor face declarații care vin în flagrantă contradicție cu ceea ce au scris apostolii, prin inspirația Duhului Sfânt, atunci când au fost pe pământ“ (idem 504).

Cea mai mare înșelăciune a lui Satana.

„Ca o capodoperă a acțiunilor sale în marea dramă a înșelăciunii, Satana în persoană va lua înfățișarea Domnului Hristos. Biserica a mărturisit timp de veacuri că așteaptă venirea Mintuitorului ca o împlinire a speranțelor ei. Acum, marele amăgitor va face să apară ca și cum Hristos ar fi venit. În diferite părți ale pământului, Satana se va manifesta personal printre oameni sub înfățișarea unei ființe maiestose și de o strălucire orbitoare... Slava ce îl va înconjura este neîntrecută de nimic din ceea ce a văzut cîndva ochiul vreunui muri-

tor. Un strigăt de triumf va răsună în văzduh: „A venit Hristos! A venit Hristos!“ Oamenii vor cădea la pământ în adorare înaintea lui, iar el va ridica mâinile și va rosti asupra-le binecuvîntarea, în felul cum binecuvînta Hristos pe ucenicii Săi, atunci cînd era pe pământ“ (idem 564).

Pregătiți pentru a face față înșelăciunilor

Așa cum am putut vedea din citatele de mai sus, și desigur, multe altele la care ne-am putea referi, lupta împotriva forțelor răutății va fi grea. Ceea ce trebuie să ne preocupe mai mult decît orice altceva este întrebarea: Cum ne putem pregăti pentru a putea face față înșelăciunilor lui Satana? Iată câteva sugestii:

1. Noi trebuie să veghem și să fim totdeauna în gardă, atenți: Domnul Hristos spune: „Vegheați... ca să nu cădeți în ispită“ (Matei 26, 41), iar apostolul Petru ne avertizează: „Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă tircoale ca un leu, care răcnește, și caută pe cine să înghită“ (1 Petru 5, 8).

2. Noi trebuie să ne rugăm. Atenția noastră trebuie să fie însoțită de o continuă rugăciune. Pe lângă avertizarea: „Vegheați și rugați-vă“, Domnul Hristos spune, de asemenea, că „trebuie să se roage ne-curmat și să nu se lase“ Luca 18, 1. Vrajmașul sufletelor noastre se teme și tremură atunci cînd biserica, comunitatea, cel credincios se roagă, pentru că el știe că rugăciunile fierbinți ale copiilor lui Dumnezeu pot mișca brațul Celui ce ține în mișcare lumile.

3. Noi trebuie să rămînem totdeauna uniți cu Domnul Hristos și în cele spirituale să nu ne încredem numai în înțelepciunea noastră și nici să ne războim în temeiul puterii noastre. Domnul Hristos spune: „Despărțiți de Mine, nu puteți face nimic (Ioan 15, 5). Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, căci putem spune împreună cu apostolul Pavel: „Pot totul în Hristos, care mă întărește“ (Filipeni 4, 13).

4. Noi trebuie să fim călăuziți și controlați în permanență de către Duhul Sfânt. Trebuie să obținem biruința asupra celui rău, iar acesta nu se va face „nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu — zice Domnul oștirilor“ (Zaharia 4, 6).

5. Noi trebuie să studiem cu sîrguință Cuvîntul lui Dumnezeu și scrierile Spiritului Profetic. Noi trebuie să facem lucrul acesta pentru a fi bine informați cu privire la evenimentele ce vor avea loc în legătură cu Planul de Mintuire, și de asemenea, să știm ce avem de făcut, spre a nu cădea în cursele lui Satana.

6. Așa cum a spus Domnul Hristos, noi trebuie să întîmpinăm pe Satana și instrumentele folosite de el cu un „AȘA STĂ SCRIS“, dînd ascultare sfatului Sfințelor Scripturi care spune: „Încredeți-vă în Domnul, Dumnezeuul vostru, și veți fi întăriți; încredeți-vă în proorocii Lui, și veți izbui“ (2 Cronici 20, 20).

7. Și în final, noi ar trebui să înțelegem în mod clar faptul că minunile, indiferent de felul lor, nu pot fi — în ele însele — o dovadă că cel care le făptuiește, sau prin care se făptuiesc, este investit cu putere de la Dumnezeu. Chiar dacă este adevărat că, așa cum spune proorocul Ioel, în zilele de pe urmă Duhul lui Dumnezeu va face minuni în și prin biserica Sa, noi nu putem folosi aceste minuni pentru a da autoritate doctrinei, învățaturii și predicării noastre. Aceasta pentru că sintem avertizați că Satana va imita, va falsifica și va face multe așa zise minuni, cu intenția vădită de a convinge că învățăturile sale înșelătoare au o autoritate divină.

„Modul în care a lucrat Domnul Hristos, era acela de a predica Cuvîntul, și de a aduce alinare celor suferinzi, prin minuni de vindecare. Dar mi-a fost arătat că noi nu putem lucra în același fel astăzi; pentru că Satana își va exercita puterea sa, făcînd „minuni, pentru că vor fi făcute false minuni de vindecare, pretinzînd a fi lucrări divine“ (2 S.M. 54).

Satana, înconjurat de ingerii săi cei răi, pretinzînd a fi Dumnezeu, va face tot felul de așa zise minuni spre a înșela, dacă va fi posibil, chiar și pe cei aleși. Poporul lui Dumnezeu nu-și va găsi siguranța și certitudinea mintuirii lor în facerea de minuni, căci Satana va contraface orice fel de minune ce poate fi făcută“ (Idem 55).

„Poporul lui Dumnezeu este îndreptat către Sfînta Scriptură, ca fiind siguranța și apărarea lor împotriva influențelor falselor învățături și a puterii înșelătoare a spiritelor întunericului... Ultima mare înșelăciune satanică este o lucrare în care cel rău și unele sale vor face minuni înaintea ochilor noștri. Atît de perfecte vor fi aceste contrafaceri, așa de mult se vor asemăna ele cu cele reale, încît va fi aproape imposibil să se facă deosebire între ceea ce este real și fals, cu excepția cercetării lor după sfatul Scripturii — „La Lege și la mărturie“ — Fiecare declarație și fiecare minune trebuie testată prin acest acid al Cuvîntului lui Dumnezeu“ (G.C. 593).

„La Lege și la mărturie! Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta“ (Isaia 8, 20).

Cînd Dumnezeu va vedea pe copiii Săi pregătiți, Ploaia Tîrzie va veni.

PREGĂTIREA

Inainte de a se despărți de ucenicii Săi, Domnul Hristos le-a făgăduit: „Voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Mingiător care să rămînă cu voi în veac” (Ioan 14, 16). Această făgăduință este sigură căci avem mărturia unei manifestări puternice a Duhului Sfînt în Ziua Cincizecimii. De la data aceea lucrarea și darurile Duhului Sfînt au fost mereu în biserică, chiar și în timpul Evului Mediu. Inșă o manifestare și mai mare a Duhului Sfînt va avea loc în zilele de pe urmă, chiar înainte de revenirea Domnului Hristos.

„Revărsarea Duhului Sfînt în zilele apostolilor, a fost 'Ploaia Timpurie', iar rezultatul ei a fost glorios. Dar Ploaia Tîrzie va fi și mai îmbelsugată” (8.T.21). Într-un anumit sens putem vorbi despre Ploaia Tîrzie ca și cînd stropii ei deja — cad, amintind ploaia și chiar revărsarea ei. Întrebarea serioasă pe care fiecare credincios adventist ar trebui să și-o pună este: „Sînt eu pregătit să o primesc?”

Trebuie să facem mai mult decît să așteptăm ca Domnul să reverse Ploaia Tîrzie; trebuie să ne facem partea în îndepărtarea oricărei piedici posibile, cercetîndu-ne inimile și viața pentru a le pregăti să primească Duhul Sfînt al lui Dumnezeu. Unii credincioși au așteptat și s-au rugat pentru Ploaia Tîrzie atît de mult încît au uitat că Ploaia Tîrzie nu este un scop în sine, ci un mijloc de încheiere a lucrării lui Dumnezeu pe pămînt. De aceea, în loc să așteptăm pasiv, să ne pregătim activ.

Dacă nu sîntem cu totul consacrați încheierii lucrării lui Dumnezeu, depunînd tot ce avem pe altar, nu vom putea fi părtași manifestării mai depline a Duhului Sfînt. Cînd Dumnezeu va vedea pe copiii Săi pregătiți, atunci Ploaia Tîrzie va veni.

„Mi s-a arătat că dacă poporul lui Dumnezeu nu face nici un efort din partea lui, ci așteaptă ca învierea să vină asupra lor ca să le îndepărteze păcatele și să le îndrepte greșelile; dacă așteaptă ca aceasta să-i curățească de minjitura trupului și a duhului, pentru a-i face în stare să se angajeze în strigarea cea mare a îngerului al treilea, ei vor fi găsiți cu lipsă.

Înviorarea sau puterea lui Dumnezeu vine numai asupra aceluia care s-au pregătit pentru ea făcînd lucrarea pe care Dumnezeu le-a încredințat-o, și anume, să se curățească de toată minjitura trupului și a duhului, desăvîrșindu-și sfințenia în temere de Dumnezeu” (1. T. 619).

„Mulți au neglijat într-o mare măsură să primească Ploaia Timpurie. Ei n-au obținut toate binecuvîntările pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru ei. Așteaptă ca această lipsă să fie completată prin Ploaia Tîrzie. Cînd belsugul bogat al harului va fi revărsat, ei intenționează ca atunci să-și deschidă inimile pentru a-l primi. Aceștia fac o greșală teribilă” (T.M. 507).

Cum ne pregătim noi pentru Ploaia Tîrzie? Trebuie să cerem lui Dumnezeu să ne schimbe inima și mintea, ca să vedem așa cum vede El, să gîndim așa cum gîndește El. „Cei ce trăiesc după îndemnul fîrii, umblă după lucrurile fîrii pămîntești, pe cînd cei ce trăiesc după îndemnul Duhului, umblă după lucrurile Duhului. Fiîndcă umblarea după lucrurile fîrii pămîntești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună” (Rom. 8, 5,7).

Primul pas: cunoașterea voii lui Dumnezeu

Primul pas pe care trebuie să-l facem este să cunoaștem voia lui Dumnezeu, pentru ca să știm ce însemnează să trăiești nu după îndemnul fîrii, ci după îndemnul Duhului. Dorința de a cîștiga bogății pămîntești, putere, renume și plăcere, este înlocuită cu dorința de a fi ca Isus și de a sluji altora. Cel care mai înainte ar fi socotit un lucru greu să mărturisească pe Hristos, acum socotește o plăcere să facă lucrul acesta. Cu iubirea lui Hristos în inimă, pierderea unui păcătos eîntărește atît de greu încît temerile sînt uitate. Îi place să slujească pentru că slujește din dragoste. Numai Duhul Sfînt poate schimba o persoană egoistă și interesată într-una neegoistă și asemenea lui Hristos.

„Trebuie să ne rugăm tot atît de stăruitor pentru coborîrea Duhului Sfînt cum s-au rugat ucenicii în Ziua Cincizecimii. Dacă ei aveau nevoie de El la data aceea, noi avem nevoie cu atît mai mult astăzi... Fără ajutorul Duhului Sfînt, eforturile noastre pentru a prezenta adevărul divin vor fi zadarnice” (O.H.C. 155).

„Se poate că am avut o măsură a Duhului lui Dumnezeu, dar prin rugăciune și credință trebuie să căutăm neîncetat mai mult, neîncetat cele ale Duhului. Niciodată nu trebuie să slăbim eforturile. Dacă nu înaintăm, dacă nu ne așezăm într-o atitudine care să ne permită a primi atît Ploaia Timpurie cît și Ploaia Tîrzie, ne vom pierde sufletul, iar răspunderea pentru aceasta va rămîne asupra noastră” (T.M. 508)

„Lucrarea pe care Dumnezeu l. început-o în inima omenească cînd a dat lumina și cunoașterea Sa, trebuie să înainteze fără încetare. Fiecare trebuie să-și dea seama de nevoia lui. Inima trebuie să fie golită de orice minjitură, și curățită pentru locuirea Duhului Sfînt. Primii ucenici s-au pregătit pentru revărsarea Duhului Sfînt în Ziua Cincizecimii prin mărturisirea și părăsirea păcatului, prin rugăciune stăruitoare și prin consacrare. Aceeași lucrare, inșă într-o măsură mult mai mare, trebuie să se facă acum” (idem 508).

„Deci, fiîndcă avem astfel de făgăduințe, prea iubitorilor, să ne curățim de orice întinăciune a cîrnii și a duhului, și să ne ducem sfințirea pînă la capăt, în frică de Dumnezeu” (2 Cor. 7, 1). Pentru a spune bun venit Duhului Sfînt în mintea noastră, trebuie să curățim templul sufletului. „Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfînt, care locuiește în voi, și pe care l-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sînteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sînt ale lui Dumnezeu” (1 Cor. 6, 19,20).

Curățirea templului sufletului și intrarea Duhului Sfînt au loc în același timp. Nimeni nu se poate curăți singur. Pe de altă parte, Duhul Sfînt nu poate curăți templul sufletului cînd nu există dorința de curățire. Ca urmare a mijlocirii Duhului Sfînt, păcătosul răs-

PENTRU PLOAIA TÎRZIE

punde hotărîndu-se să colaboreze cu mijloacele divine. Numai atunci puterea divină va putea face minuni pentru a desăvirși pe cel cu lipsuri, a face tare pe cel slab, și a duce la sfințenie pe cel păcătos.

„Ploaia Tîrzie va veni, și binecuvîntarea lui Dumnezeu va umple fiecare suflet care este curățit de orice mîrjitură. Lucrarea noastră de astăzi este să supunem suferințele noastre lui Hristos, ca să putem fi pregătiți pentru timpul reînviării de la fața Domnului — pregătiți pentru bucuria cu Duhul Sfînt” (I.S.M. 191).

„Cînd aducem inimile noastre în unire cu Hristos, iar viața noastră este adusă în armonie cu lucrarea Sa, Duhul care a căzut asupra ucenicilor în Ziua Cincizecimii va cădea și peste noi” (S.T. 216).

„Numai aceia care trăiesc lumina pe care o au, vor primi o lumină mai mare. Dacă nu înaintăm în exemplificarea virtuților creștine active, nu vom recunoaște manifestările Duhului Sfînt în Ploaia Tîrzie. S-ar putea ca El să vină asupra inimilor tuturor celor din jurul nostru, dar noi nu-L vom cunoaște și nici nu-L vom primi” (T.M. 507).

Pentru a cîștiga biruința asupra eului, asupra firii, trebuie să cunoaștem voia lui Dumnezeu. Putem face aceasta prin studiul Bibliei și cerînd ajutorul Duhului Sfînt ca să înțelegem cuvintele lui Dumnezeu. Atunci cînd vedem frumusețea Planului de Mintuire al lui Dumnezeu, slava nemăsurată a iubirii Sale, vom dori să fim asemenea Lui și împreună cu El. „Cînd noi ca popor vom înțelege că această carte (cartea Apocalipsului) este pentru noi, se va vedea în mijlocul nostru o mare redeșteptare (idem 103).

Numai rugăciunea nu asigură primirea Duhului Sfînt

Cu toate acestea nu putem nădăjdui să primim Ploaia Tîrzie dacă ne retragem în singurătate, nefăcînd nimic și rugîndu-ne ore întregi în fiecare zi. Cu toată im-

portanța rugăciunii, numai rugăciunea nu ne asigură primirea Ploii Tîrzii. Trebuie să fim și lucrători împreună cu Dumnezeu și martori pentru El.

„Revărsarea cea mare a Duhului lui Dumnezeu, care va lumina pămîntul întreg cu slava Lui, nu va veni pînă ce nu vom avea un popor luminat, care să știe din experiență ce însemnează să fie lu-

crător cu Dumnezeu. Cînd vom avea o consacrare deplină, din toată inima în slujba lui Hristos, Dumnezeu va recunoaște faptul acesta revărsînd Duhul Său fără măsură; dar aceasta nu se va întimpla atîta vreme cît cea mai mare parte dintre credincioșii din biserică nu vor ajunge să fie împreună lucrători cu Dumnezeu” (C.S. 253).

Cunoscînd incropirea și inerția copiilor Săi, Dumnezeul nostru cel iubitor îngăduie uneori să vină peste poporul Său, încercări și unele chiar foarte neplăcute. Adevărat, luîndu-le bucuriile zilnice, El întoarce pe poporul Său la Sine. Dumnezeu nu are plăcere să îngă-

duie ca aceste necazuri să se întimplă. Dar toate acestea au scopul de a trezi pe copiii lui Dumnezeu cum și ajutorarea lor ca să-și recîștige puterea de a face față cu bărbăție problemelor vieții. Atunci cînd nu mai este nimic de cîștigat pe pămînt, este de cîștigat totul în ceruri. Cînd nu se mai poate sprijini pe eu sau pe om, ei se pot încrede pe deplin în Dumnezeu.

Din venitul lor modest dau zecimi și daruri pentru a sprijini lucrarea și prosperitatea Bisericii lui Dumnezeu și pentru ajutorarea aproapelui. Sînt bucuroși să-și ajute vecinii. Datorită faptului că sînt gata să dea din timpul lor și din cele materiale, și să iubească pe aproapele, sînt recunoscători ca izvor de încurajare și de ajutor în necaz. Ei sînt cetățeni buni și lucrători buni. Ei colaborează cu autoritățile la tot ceea ce este bun; lucrează cu tragere de inimă și încurajează și pe alții să-și îndeplinească planul. Oriunde sînt ei, este armonie, pace, nădejde și bucurie.

În aceste condiții primele picături ale Ploii Tîrzii se pare că au început să cadă. Ei vorbesc cuvintele înțelepciunii și ale cunoștinței. Credința lor este molipsitoare. Toate acestea sînt dovada roadelor Duhului Sfînt. Singura țintă a vieții lor este aceea de a primi pe Dumnezeu. Ei nu sînt din lumea păcatului. Duhul Sfînt îi pregătește pentru cer și pentru o viață sfințită armonioasă și altruistă, aici pe pămînt. Dragostea, pacea, bucuria, îndelunga răbdare, bunătatea, credincioșia, blîndețea, cumpătarea, aceste roade ale Duhului Sfînt se vădesc în ei. Ei au puterea lui Dumnezeu pentru a transmite ultima solie a harului divin, lumii.

Facă Bunul Dumnezeu, ca o astfel de minune să se înfăptuiască cu fiecare dintre noi, spre a putea cîștiga biruință deplină asupra păcatului, și să putem ajunge să cîntăm Cîntarea lui Moise și Cîntarea Mielului, deci cîntarea biruinței depline, la Marea de Cristal. Amin.

* * *

Săptămîna de Rugăciune, cu ocaziile ce ni le oferă ea, se va încheia astăzi, odată cu ultimele raze ale soarelui în amurg. Cu această ocazie, rînd pe rînd ne-au fost înfățișate nu numai niște prelegeri, ci adevăruri cu implicații majore în viața spirituală a bisericii și a fiecărui credincios în parte. Am fost puși în fața unui tablou pe care sîntem chemați să-l întregim, nu atât de mult cu declarații frumoase, ci cu intensitatea unei trăiri spirituale care să aducă cerul printre noi, sfințind și desăvîrșind viața și chemarea noastră.

De mulți ani de zile vorbim și ne preocupăm problema și lucrarea Duhului Sfînt. Vorbim despre ea ca dogmă și ne străduim s-o facem cît mai perfectă, liniștindu-ne conștiința și nevoia purității lăuntrice a ființei noastre, prin preocuparea noastră intensă de rolul lucrării Duhului Sfînt în și cu Biserica Sa, în Ploaia Timpurie și Tîrzie. Ne delectăm în fața puternicei ei manifestări din Ziua Cincizecimii, îi consemnăm prezența și lucrarea în decursul timpului pînă în prezent și ne extaziem la gîndul manifestării ei plene în Ploaia Tîrzie. Reînviem trecutul și amplificăm viitorul, gîndindu-ne cumva că sînd în echilibru pe linia antipozilor, vom trăi o iluminare prezentă. Uităm însă că întreaga problemă a mîntuirii este legată mai puțin de scheme și crezuri doctrinare, și plenar, de materializarea lor în viața de fiecare zi a mea și a Dv. Uităm faptul că Ploaia Tîrzie, cea plină de revărsări ale Duhului Sfînt peste Biserica Sa, nu este o acțiune pe care Biserica, prin organizația ei o poate programa, o poate realiza printr-un vot, fie el și unanim. Această manifestare deosebită a Cerului, care are un loc și o lucrare bine determinată în cadrul Planului de Mîntuire, se realizează — în primul rînd — la nivelul individului, pentru că la acest nivel se realizează mîntuirea; la acest nivel se cîștigă sau se pierde biruința împotriva păcatului. De aceea, trebuie să înțelegem mai mult decît oricînd că la acest nivel se realizează sau se pierde veșnicia. Pentru că desăvîrșirea, sfințirea pe care o dorește Dumnezeu de la noi izvorăște din necesitatea prezenței noastre în compania cerului și a Mîntuitorului nostru și că sfințirea... lucrarea unei vieți întregi, este

„Pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvîrșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună” (2 Tim. 3.17).

opera Duhului Sfînt în viața și ființa credinciosului, lucrînd clipă de clipă la identificarea noastră cu idealul divin, Domnul și Mîntuitorul nostru Isus Hristos.

Iubiți frați și stimate surori, apostolul Petru vorbind despre consumarea Planului de Mîntuire și împlinirea făgăduinței de veacuri a Bunului Dumnezeu, pe bună dreptate spune, cercetîndu-se profund și cu multă seriozitate: „Ce fel de oameni ar trebui să... fim? Ce fel de credincioși ar trebui să fim noi? Dar marele și înțeleptul apostol nu ne lasă să facem speculații, căutînd să răspundem întrebării lui. El precizează: „Printr-o purtare sfîntă și evlavioasă așteptînd și grăbind...” (2 Petru 3, 11-12), momentul realizării dorinței de veacuri a credincioșilor. Iată deci că sîntem îndreptați către trăirea adevărului. Căci, sublinia marele apostol Pavel, „credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel care este Capul, HRISTOS” (Efes. 4, 15). Și creșterea, în natură, este legată de ploaia binefăcătoare. Creșterea spirituală este condiționată de acțiunea Duhului în Ploaia Timpurie și Tîrzie. Căci dacă binecuvîntarea Ploii Tîrzie, n-a deschis drumul pregătirii terenului inimii și ființei noastre pentru ca sămînța adevărului să poată încolți și crește, dacă lucrarea Duhului Sfînt în Ploaia Timpurie nu ne-a convins de grozăvia păcatului în așa măsură încît să-l ținem departe de viața noastră zilnică; dacă ea n-a determinat în noi iubirea necondiționată și deplină față de toți oamenii și mai ales de toți frații, Ploaia Tîrzie nu poate duce la desăvîrșire, la perfecțiune sămînța adevărului aruncată în brazda inimii noastre.

Să reținem faptul de o nespasă importanță că Duhul Sfînt ne-a fost dat „ca un mijloc de regenerare... că putem să ne împotrivim păcatului, numai în puterea Celui de a Treia Persoană a Dumnezeuirii, Duhul Sfînt”. Și să nu uităm niciodată, că lucrarea mîntuirii înfăptuită de Domnul și Mîntuitorul

nostru, devine eficientă — în ceea ce privește lucrarea ei în folosul nostru, „numai prin Duhul Sfînt” (D.A. 671). Acest Duh al Adevărului „ne va călăuzi în tot adevărul” (Ioan 16, 13).

În aceste momente cercetătoare de inimi, să întoarcem reflectorul cercetării spre noi înșine. Stăm cu toții în fața unui Dumnezeu care cunoaște bine și ceea ce noi nu vrem să apară la lumină, din ascunzăturile vieții noastre. N-a sosit oare vremea desăvîrșirii vieții noastre spirituale? Nu-i oare timpul sosit cînd să fie o singură linie de unire între adevăr — convingerea și viața noastră? Să se cerceteze bine fiecare dintre noi! Să cercetăm viața și relațiile noastre familiale! Relațiile dintre soț și soție, dintre părinți și copii! Din multe familii pacea și armonia și-au luat zborul și cu inima frîntă pribegesc în așteptarea unui cuvînt, a unui gest, a unei atitudini sincere, deschise! Cum putem vorbi, cum putem teoretiza despre împliniri extraordinare ale manifestării plene a Duhului Sfînt în Ploaia Tîrzie, cum putem crede și vesti, dacă arvuna Lui, dacă stropii binecuvîntați ai Ploii Timpurii, n-au înmuiat ogorul întelenit al inimii noastre, în cercul cel mai sacru și cel mai intim loc al vieții noastre, FAMILIA! Este îngrozitor de dureros să asistăm la destrămarea legăturilor familiale, și totuși să vorbești, să te rogi și să nădăjduiești în lucrarea desăvîrșitoare a Duhului Sfînt! Să nu uităm că „o singură trăsătură rea de caracter, o singură dorință păcătoasă cultivată cu persistență, va face — în cele din urmă — fără efect puterea Evangheliei (C.H. 32, ad. 1980).

Ce putem spune despre relațiile noastre frățești? Ne-am luat noi timp să medităm cu profundă seriozitate asupra armoniei ce trebuie să existe între adevărul Scripturii, mărturisirea noastră și viața noastră de creștini? Este cursul vieții noastre spirituale ascendent? Se înscrie el pe linia lucrării desăvîrșitoare a Duhului Sfînt în Ploaia Timpurie și Tîrzie? Cînd ne rugăm și studiem despre lucrarea regeneratoare și sfințitoare a Duhului Sfînt în Ploaia Tîrzie, care este tabloul vieții noastre individuale și de comunitate, ca Biserica? Există o unitate deplină între noi? Au încetat birfelile, am pus capăt cerurilor de cuvinte și problemelor

Desăvîrșiți și cu totul destoinici

mereu nerezolvate dintre noi? Scriind și frământând aceste probleme care împovărează viața noastră, mă gândesc la problemele pe care le avem în diferite comunități și, cu smerenie, umilință și teamă sfântă înalt smerit ruga: „Doamne... sfințește-Ți poporul, sfințește-Ți Biserica și pe slujitorii Tăi...!” Să ne uităm fiecare în noi și în jurul nostru. Să regăsim drumul către Dumnezeu și către fratele nostru și să nu pășim dincolo de hotarele acestei Săptămâni de Rugăciune, până când n-am îngăduit Duhului Sfânt să determine în noi o reinnoire a legământului nostru, până când iubirea dintre noi nu va desțeleni iarăși lăuntru nostru și nu vom găsi cărările uitate către cămăruțele noastre și către inima fratelui, sorei, aproapelui nostru; până când nu vom fi gata, până când nu vom simți nevoia imperioasă, obsesivă chiar, de a aplica zilnic în viața noastră principiile diriguitoare ale vieții de credință și anume: Să **RABZI** tot ceea ce pune la încercare viața și caracterul nostru creștin. Căci, spune apostolul Iacob, „răbdarea trebuie să-și facă desăvirșit lucrarea, pentru ca să fiți desăvirșiți, întregi, și să nu duceți lipsă de nimic” (Iacob 1, 4). Să **TACI**, atunci când ești ispitit să-ți deschizi gura sub imperiul miniei, al dorinței de a răspunde cu aceeași monedă, uitând că răspunsul tăcerii este mai elocvent, mai puternic și mai eficient, după exemplul Domnului, despre care evanghelistul Marcu ne spune că: „Isus tăcea, și nu răspundea nimic” (Marcu 11, 61). Să **IERTĂ**... Toți alergăm după iertare atunci când avem noi nevoie de ea, dar sintem — adesea — foarte neîndurători atunci când trebuie s-o acordăm noi altora, fratelui și sorei noastre. Ne este greu să întindem mina iertării aproapelui nostru, uitând că Domnul nostru se ruga pentru cei ce-L răstigneau: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac” (Luca 23, 34). Să **UIȚĂ**, nu în sensul de a șterge din memorie totul, ci iertând fratelui tău cele ce ți-a făcut, sau ți se pare că ți-a făcut, să uiți acest lucru, să nu mai rămână nimic care să influențeze viața și acțiunile noastre și apoi să continui să-ți manifesti iubirea față de toți. Să **IUBEȘTI** pe Domnul Dumnezeu tău și pe aproapele tău ca pe tine însuși căci cine nu iubește în mod dezinteresat pe aproapele său, fără a uita că și vrăjmașul tău și cel ce ți-a adus un neajuns tot aproapele tău este, n-a cunoscut pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este personificarea principiului iubirii.

În așteptarea împlinirii făgăduinței pe care Mântuitorul înviat și înălțat la cer le-a făcut-o, ucenicii și-au umilit inimile într-o pocăință

deplină, reală, mărturisindu-și fiecare îndoielele și necredința lor. Acum, amintindu-și cuvintele Mântuitorului, ei au început să le înțeleagă pe deplin. Adevăruri fundamentale ce pieriseră din memoria lor, acum se luminau înțelegerii lor și le împărtășeau unii altora. Viața și lucrarea Domnului Hristos li se redescoperea cu înfelegeri profunde. Meditând asupra

vieții Lui sfinte, curate, ei își dădeau seama că nici un sacrificiu nu era prea mare pentru a putea ajunge să reflecte în viața și activitatea lor, caracterul Fiului lui Dumnezeu... Ucenicii, în camera de sus, s-au rugat cu stăruință și curăție de inimă, pentru iertare, iluminare și binecuvântare divină. Înlăturând orice diferențe dintre ei, suprimând orice dorință firească de întietate, ei s-au apropiat unul de altul, și toți de Dumnezeu, într-o sfântă comuniune. Și pe măsură ce se apropiau din ce în ce mai mult de Dumnezeu, pe măsură ce viața lor era din ce în ce mai plină de strălucirea sfințitoare a Duhului Sfânt, ei vedeau tot mai clar privilegiul ce li se oferea de a fi conlucrători cu Hristos. Căci zilele pregătirii lor din camera de sus erau zile de cercetare profundă a vieții lor, a inimilor lor. În acel loc și în acel timp, ei au ajuns să vadă și să înțeleagă nevoia lor spirituală și să strige la Dumnezeu

după ungera cea sfântă, care să-l facă în stare să lucreze pentru Dumnezeu.

Noi trăim de mult timpul și experiența ucenicilor din Camera de Sus. Un timp în care fiecare dintre noi sintem chemați să ne smerim inima înaintea lui Dumnezeu și să ne cercetăm viața credinței noastre. Este timpul iluminării noastre. De ce oare ocazia acestei Săptămâni de Rugăciune să nu se transforme — pentru fiecare dintre noi — într-o biruință deplină, când sintem chemați să fim cu toții un cuget și o simțire? Acum este timpul să ne apropiem mai mult și tot mai mult de Mântuitorul nostru, până când Duhul lui Dumnezeu Se va manifesta printre noi în puterea plinătății Ploii Tîrziei pe care o așteptăm cu toții. Duhul Sfânt, în revărsarea Ploii Timpurii, a venit asupra unor ucenici, care așteptau și se rugau pentru aceasta, și care au eliberat Duhului Sfânt calea ca El să realizeze o unitate deplină între ei și Dumnezeu și unii cu ceilalți. Și numai atunci, ne spune Cuvîntul Inspirat, că „Cel infinit S-a descoperit cu putere Bisericii Sale”. Cu bucurie, cerul a putut revărsa asupra ucenicilor plinătatea binecuvîntărilor Sale.

Să nu uităm că revărsarea Duhului Sfânt în Ploaia Tîrzie, cere de la ucenicii secolului XX, adunați în cămăruțele „de sus” ale vieții lor, o deplină pocăință, unitate și comuniune puternică în Dumnezeul mîntuirii lor. Sintem conștienți de această necesitate a fiecăruia dintre noi? Dacă nu astăzi, cînd? Dacă nu eu, cine?

Facă Bunul Dumnezeu ca mai înainte ca razele soarelui în amurg să treacă dincolo de orizont, noi cei de aici să ne predăm inimile și viața noastră iubirii cercetătoare a lui Dumnezeu, oferindu-ne Lui într-o deplină unitate, în curăție de inimă și cu o pocăință deplină. Să fie experiența spirituală de astăzi, momentul reconverțirii noastre, a reinnoirii legământului nostru cu cerul, al părtășiei noastre sfinte unii cu alții, al rămîinerii noastre în **ADEVĂR**, „așa incit Hristos să locuiască în inimile noastre prin credință; pentru ca, avînd rădăcina și temelia pusă în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții, care este lărgimea, lungimea, adîncimea și înălțimea; și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu” (Efes. 3, 17-19).

Rezultatele primirii binecuvântării Ploii Tirzii

Adventiștii de Ziua a Șaptea sint un popor al profeției. Biserica noastră, în faza ei laodiceană a fost organizată dintr-o mișcare care a pus bază pe studiul profeției. De fapt, biserica noastră este o împlinire a Cuvintului Profetic, și în numele ce-l purtăm ca biserică, cuprindem o speranță profetică majoră. În anii de la început ai mișcării advente, ea a fost hrănită și încă mai este nevoie și astăzi să fie condusă de Spiritul Profetic. Deși noi împărtășim o serie de doctrine cu alte biserici, unele dintre învățăturile care fac din noi o biserică distinctă, din punct de vedere al doctrinei, sint cuprinse în matricea profeției. Noi considerăm aceste învățături distincte ca fiind elemente cheie în Planul Mîntuirii, adus la ființă de Dumnezeu.

Noi credem pe Dumnezeu pe cuvînt, atunci cînd spune: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi prooroci” (Amos 3, 7). Noi sintem recunoscători pentru faptul că Dumnezeu ne-a introdus în tainele viitorului, pentru ca să putem fi avizați și pregătiți să colaborăm cu El în planul Său ce-l are cu noi.

Cartea Apocalipsului este plină de aceste întrezăriri, sau vignete despre ceea ce are Dumnezeu în planul Său pentru noi. Aici ne sint înfățișate nu numai planurile lui Dumnezeu, ci și înșelăciunile lui Satana, manevrele și strategia lui, și cum Dumnezeu va împiedica planurile sale, și în final va curăți Universul lui Dumnezeu de păcat

și de urmările lui. Multe din profețiile pe care le găsim în cartea Apocalipsului s-au împlinit deja, căci ele încep din zilele lui Ioan, cel care a primit descoperirile pe insula Patmos, și merg pînă la consumarea răului și începutul domniei neprihănirii.

În capitolul patrusprezece din cartea Apocalipsului, Ioan descrie trei îngeri, succedîndu-se unul după altul, pîrfind cu ei întreita solie de avertizare a lui Dumnezeu, adre-

Binecuvîntarea Ploii Tirzii nu este ceva pe care biserica o poate programa sau o poate determina prin votul ei. Ea vine în mod individual asupra fiecărui credincios îndreptățit la aceasta.

sată tuturor celor păcătoși. Prima solie este o solie pozitivă, chemînd pe păcătoși, bărbați și femei să re-eunoască pe Dumnezeu, ca Dumnezeu Creator, și să dea mărturie despre faptul că ceasul judecării lui Dumnezeu a sosit.

Al doilea inger anunță căderea spirituală a acelor care au fost satisfăcuți — din punct de vedere spiritual — cu altceva decît cu Domnul Hristos ca centru și circumferință a vieții lor spirituale. Ei au nutrit gînduri și convingeri fi-rești, omeneste, ca și cînd ele ar fi fost precepte divine.

Cel de al treilea inger își ridică glasul ca avertizare față de respingerea principiilor adevărului divin, în favoarea elementelor de neascultare și răzvrătire împotriva conducerii divine.

Capitolele cincisprezece, șasesprezece și șaptesprezece amplifică solia ingerului al treilea, care avertizează pe credincioși împotriva închinării în fața falsului adevăr și a falsului Dumnezeu, primînd astfel semnul supunerii, în ființa sa, față de altcineva, și nu de Dumnezeu. Cei care nu vor da ascultare avertizării, vor trebui să suporte consecințele miniei lui Dumnezeu și a judecării.

Apoi în capitolul al optsprezecelea, Ioan este înfățișat ca prezentînd noi dimensiuni la soliele ingerului întii și al doilea. El spune: „După aceea, am văzut pogorîndu-se din cer un alt inger, care avea o mare putere; și pămîntul s-a luminat de slava lui. El a strigat cu glas tare, și a zis: 'A căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al demonilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urite'... Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: 'Tești din mijlocul ei, poporul Meu, ea să nu fi i părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei'” (Apocalips 18, 1-4).

Aceste avertizări, deși în Apocalips 14 și 18 sint prezentate ca fiind transmise de ingerii cerului, în realitate ele trebuie să fie proclamate de către poporul lui Dumnezeu. Nouă ne-a fost dat mandatul de a vesti lumii Evanghelia, spre a sluji de mărturie tuturor neamurilor. Dumnezeu spune poporului Său ales, așa cum a spus pe vremuri și profetul Ezechiel: „Acum, fiul omului, te-am pus străjer peste casa lui Israel. Tu trebuie să ascuți Cuvîntul care iese din gura Mea, și să-i înștiințezi din partea Mea (Ezechiel 33, 7).

Noi trebuie să fim plini de puterea Duhului Sfînt

Cum trebuie și cum vom putea, eu și fiecare dintre noi, să împlinim rolul pe care profeția ni l-a conturat? Deși noi sintem cercetători ai Cuvintului Profetic, nu ne considerăm a fi profeți. Noi nu sintem nici Isaia, nici Ezechiel și nici Daniel. Dar chiar acești bărbați, oricît au fost ei de îndrăzneți n-au activat în propria lor putere. Puterea Duhului Sfînt a fost aceea care a lucrat prin ei. Noi putem și trebuie să așteptăm ca aceeași putere, același Duh să lucreze în și prin noi. Pentru a aduce la îndeplinire lucrarea ce ne-a fost dată de Dumnezeu, de a chema pe păcătoși să iasă afară din Babilonul spiritual, noi trebuie să primim spre o măsură deosebită a Duhului Sfînt, care să lucreze în noi și prin noi.

În timpul acestei Săptămîni de Rugăciune, noi am studiat despre această lucrare deosebită a Duhului Sfînt în măsura Ploii Tirzii. În cartea lui Ioel, atît Ploaia Timpurie, cit și Ploaia Tirzie ne sint făgăduite (Ioel 2, 23). „Voi turna Duhul Meu peste orice făptură”, spunea Domnul lui Ioel (vers. 28). Contextul înfățișat în acest capitol plasează acest eveniment „înainte de a veni ziua Domnului” (vers. 31). Se crede că apostolul Petru avea în gînd această profeție și considera că evenimentele din Ziua Cincizecimii erau o împlinire a ei, și într-un anumit sens, lucrurile așa erau. Ploaia Timpurie a pregătit terenul pentru semănarea seminței adevărului și făcea posibilă dezvoltarea de la început a seminței. Ploaia Tirzie, ea trebuia să facă lanurile gata pentru seceriș.

La Ziua Cincizecimii, Duhul Sfînt a pregătit pentru seceriș acele suflete care au fost pregătite prin vestirea lui Ioan Botezătorul, a Domnului Isus și a ucenicilor în lucrarea lor de atunci. Dar într-un sens mai mare, și pentru biserică în general, această experiență a fost și a rămas numai ca Ploaia Timpurie. Ploaia Tirzie face să se coacă lanurile lumii pentru lucrarea secerișului Aceluia care are în mină „o seceră ascuțită” (Apoc. 14, 14).

Această Ploaie Tîrzie a Duhului Sfînt este aceea care face în stare, pregătește biserica să ducă la bun sfîrșit răspunderile și sarcinile stabilite în capitolul 18 din Apocalips, materializate în Strigarea cea Mare. Componentele acestei strigări de proporții sînt anunțarea căderii Babilonului spiritual, cum și apelul de a ieși afară din întunericul spiritual al Babilonului, avertizarea de a nu fi părtași păcatelor ei, spre a nu experimenta aceleași judecăți.

Credincioșii în afara păcatului

În terminologia simbolică a Apocalipsului expresia Babilon înfățișează pe toți aceia care nu sînt dispuși să asculte, să se supună principiilor Dumnezeului Creator. Termenul este împrumutat de la orașul antic care stătea în opoziție cu cetatea lui David, locul conducerii lui Dumnezeu. În timpul lui Ioan, autorul Apocalipsului, orașul Babilon era numai ruine, dar Babilonul a ajuns să simbolizeze toate falsele concepții religioase. Acest termen vizează nu numai religiile păgîne, ci și așa numitele religii creștine, care n-au rămas la simplitatea principiilor statuate de Mintuitorul și biserica primară și cuprinse în paginile Sfințelor Scripturi. Aceasta însemnează etichetare cu expresia „Babilon”, din care biserica și poporul lui Dumnezeu trebuie să „iasă”, sub binecuvîntarea Ploii Tîrzii.

Desigur că Duhul Sfînt a fost prezent — prin activitatea Lui — în tot acest timp în biserică. Nu se poate concepe o existență a unei biserici, fără prezența și lucrarea Duhului Sfînt, reprezentantul personal al Domnului Hristos, lucrînd în mijlocul bisericii de aici de pe pămînt. Duhul Sfînt animează și conduce biserica Sa. În viața individuală, tot Duhul Sfînt este Acela care aduce convertirea, cum și viața cea nouă a creșterii în Hristos. Dar în aceste zile de pe urmă, El — Duhul Sfînt — trebuie să vină într-o măsură mai mare, chiar fără precedent de mare în viața credinciosului și a bisericii.

Pe măsură ce Planul de Mintuire se apropie de terminare, marea controversă a veacurilor, dintre bine și rău, ajunge la un punct culminant; forțele morale și religioase încep să se polarizeze; problemele devin din ce în ce mai presante — și anume: dacă să ne închinăm în totul lui Dumnezeu și să păstrăm poruncile Sale, sau dacă păcatul va domina. În adevăr, există o luptă între Dumnezeu și Satana... Satana folosește cele mai puternice elemente ale sale pentru a-și atinge scopul: Fie că această supunere este făcută sub mască religioasă sau nu, el încearcă să determine pe toți să mărșăluiească în tabăra sa.

Dar Duhul Domnului și îngerii lui Dumnezeu sînt foarte activi. În contrast cu metodele satanice, Dumnezeu nu folosește nici forța și nici înșelăciunea ca să cîștige pe cei păcătoși. În schimb, El face — prin Duhul Sfînt — un apel stăruitor la inimile lor, și atunci cînd cineva s-a așezat în mod hotărît de partea lui Dumnezeu, atunci toată puterea cerului este la dispoziția lui pentru a rezista celui rău.

Pe măsură ce controversa, lupta dintre bine și rău, dintre Satana și Dumnezeu se intensifică, spiritul cel neînving al lui Dumnezeu se manifestă din ce în ce mai mult în toată puterea sa. El îmbracă pe poporul lui Dumnezeu cu toată armătura spirituală. El îi umple de zel spiritual; îi umple de curentul electric al cerului, așa încît ei să poată merge înainte vestind cu putere solia lui Dumnezeu, de a ieși afară din Babilon. După încheierea timpului de probă, Duhul Domnului este Acela care ocrotește pe poporul lui Dumnezeu de judecățile cerului, și-i face în stare să stea — chiar în momentele lor cele mai critice — fără un Mijlocitor ceresc.

Noi putem să ne facem o concepție despre proporțiile acestei Ploi Tîrzii, analizînd puterea care a însoțit manifestările anterioare ale Duhului Sfînt. A fost de exemplu, Ploaia Timpurie, în experiența din Ziua Cincizecimii. Să vedem cîteva pasaje ale Sfințelor Scripturi care descriu acest eveniment. Vorbind despre ucenici, raportul sfînt ne spune că: „Și toți s-au umplut de Duh Sfînt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească” (Fapte 2, 4). Și, de asemenea: „Mulțimea s-a adunat și a rămas incremenită... toți se mirau și se minunau” (vers. 6-7). Apostolul Petru a explicat cele întimplate. El a chemat poporul să se pocăiască și să primească pe Isus Hristos, pe care ei L-au răstîgnit, neprimindu-L ca Mintuitor al lor. Dar, „cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați; și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete” (vers. 41).

Ploaia Tîrzie numai o pregustare

Această experiență n-a fost experiența unei singure zile, un fenomen temporar. Ea cuprinde o lungă perioadă de timp. „Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mintuiți” (vers. 47).

Acestea au fost rezultatele ce au însoțit mărturia dată de o mină de oameni, bărbați și femei. Ploaia Timpurie nu este decît o pregustare a ceea ce Dumnezeu va infăptui prin Ploaia Tîrzie. Să ne gîndim ce ar putea face Duhul Sfînt cu o biserică pe deplin consacrată. Despre Ploaia Timpurie s-a spus că: „Fiecare era plin de frică, și

prin apostoli se făceau multe minuni și semne” (vers. 43). Întînderea și puterea binecuvîntărilor lui Dumnezeu asupra bisericii apostolice ne sînt raportate în aceste cuvinte: „Evanghelia pe care ați auzit-o, care a fost propovăduită oricărui făpturi de supt cer, și al cărui slujitor am fost făcut eu, Pavel” (Coloseni 1, 23).

„Am motive să cred că aceste semne deschise, clare, ale puterii lui Dumnezeu, se vor repeta în cursul experienței Ploii Tîrzii. „Revărsarea Duhului Sfînt în zilele apostolilor a fost Ploaia Timpurie, iar rezultatul, roadele ei au fost strălucite. Dar Ploaia Tîrzie va fi mult mai abundentă” (Ev. 70). „Lucrarea va fi asemănătoare cu aceea din Ziua Cincizecimii... Marea lucrare a Evangheliei nu se va termina cu o mai mică manifestare a puterii lui Dumnezeu, decît a marcat începutul ei. Profețiile, care s-au împlinit prin revărsarea Ploii Timpurii, la începutul lucrării de vestire a Evangheliei, urmează a se împlini iarăși la încheierea ei, prin Ploaia Tîrzie... Slujitorii lui Dumnezeu, cu fețele lor iluminate și strălucind de o sfințită consacrare, se vor grăbi de la un loc la altul, spre a vesti solia cerului. Cu mii de voci, avertizarea va fi făcută cunoscută peste tot pămîntul. Minuni se vor face, bolnavi vor fi vindecați și semne și minuni vor însoți pe cei credincioși” (G.C. 611-612).

Strigarea cea Mare din timpul Ploii Tîrzii poate fi de asemenea comparată cu lucrarea Duhului Sfînt, care a însoțit Mișcarea Adventă. În prima parte a secolului al nouăsprezecelea, o mare trezire spirituală s-a întins asemenea unui val uriaș care spală țărîmul. Oamenii au început să studieze profețiile așa cum nu s-a mai întîmplat niciodată pînă atunci. A fost o cunoaștere a planului lui Dumnezeu pentru acest pămînt, o înțe-

legere a faptului că profețiile din Daniel și Apocalips au o însemnătate imediată pentru omenire. Era foarte puțin extaz de natură pur emoțională, dar se da pe față o mai profundă cercetare a Cuvintului și o mai abundentă mărturisire și lepădare a păcatului din lume. Rugându-se cu perseverență, bărbați, femei și tineri se consacrau fără rezerve și o îndreptare către o sfințire, asemenea bisericii primare, a avut loc. Aceasta a fost, de asemenea, o pregustare a experienței Ploii Tîrzii ce va veni și pentru care ne rugăm.

Mulți vor lua poziție

Manifestarea din Ziua Cincizecimii a Duhului Sfânt, a adus pe mulți oameni de frunte și cu influență în rîndurile bisericii primare. Așa cum evanghelistul Luca remarcă: „...O mare mulțime venea la credință” (Fapte 6, 7). Tot așa se va întâmpla și cu ocazia Ploii Tîrzii. Mulți dintre cei care au auzit sunetul, dar care au fost reținuți de a primi adevărul, datorită influenței prietenilor și a rudelor, vor da la o parte aceste bariere și vor lua poziție pentru și alături de cauza lui Dumnezeu.

Din nefericire, în același timp, vor fi și dintre aceia care au fost socotiți din poporul lui Dumnezeu, dar care se vor dovedi că sînt lipsiți de credință. Tot astfel a fost și în zilele de la început ale apostolilor. Anania și Safira, soț și soție, au fost și ei prinși de zelul mișcării creștine, dar erau neconvertiți. Cînd au ajuns în opoziție cu averile, lăcomia și necinstea, ei s-au dovedit a fi ceea ce erau de fapt.

Revărsarea Ploii Tîrzii va fi un timp de cercare, de punere la probă, un timp al cererii, cînd cei lipsiți de credință vor părăsi rîndurile celor ce rămîn credincioși. Tot așa după cum Dumnezeu își are adevăratul Său popor în „Babilon”, dar care va ieși de acolo atunci cînd problemele vor fi clare pentru ei, tot astfel sînt și din aceia care poartă stindardul lui Dumnezeu pe umerii lor, dar ale căror inimi au rămas în „Babilon”. Aceștia n-au făcut o deplină și reală consacrare, nu s-au predat pe deplin lucrării Duhului Sfânt. Și atunci cînd Acesta vine într-o măsură deplină asupra altora, ei nu-L recunosc; experiența aceasta le este străină. Ei chiar o numesc „fanatism” sau „lumină falsă”.

Domnul Hristos folosește lucrurile din natură pentru a ilustra lucrarea Duhului Sfânt asupra vieții oamenilor. Domnul Se referă la continuarea creșterii spirituale și susținerea sau consacarea cuiva lui Hristos, ca fiind o lucrare ce va cunoaște următoarea dezvoltare: „întîi un fir verde, apoi un spic, după aceea griu deplin în spic” (Marcu 4, 28). Este evident faptul

realizări ♦ realizări ♦ realizări ♦ realizări ♦ realizări

Turboambreiaj de mare complexitate

A fost omologat un nou produs de mare complexitate tehnică: turboambreiajul T.A. 850 R, utilaj care intră în componența grupului de acționare a pompelor de noroi de mare debit cu care sînt dotate instalațiile de foraj modern. Proiectat de I.C.P.U.P. Ploiești și realizat de colectivul Intreprinderii „Hidromecanica” din Brașov, noul mecanism contribuie la sporirea puterii de acționare a pompelor de noroi pînă la 1500 CP, față de 800 CP, cit realizau vechile grupuri. Acest fapt permite utilizarea unui singur motor electric, față de două la vechile instalații, reducerea timpului de forare a sondelor, creșterea eficienței economice.

Aparat de înaltă tehnicitate

Corelatorul în timp real, realizat de Institutul Politehnic din București — Facultatea de automatică și întreprinderea pentru aparate și utilaje de cercetare (I.A.U.C.) București este un aparat ce servește la determinarea funcțiilor de autocorelație și intercorelație necesare stabilirii caracteristicilor statistice ale semnalelor aleatoare. Aparatul mai este folosit pentru determinarea semnalului util dintr-un semnal perturbat de zgomot, precum și pentru efectuarea de măsurări acustice, de vibrații și turbulențe.

Cavnic: Un nou spital

Pentru mînerii din Cavnic, județul Maramureș, s-a construit un nou spital cu profil de interne și recuperare medicală respiratorie. Noul edificiu dispune de 150 de paturi, laboratoare și o dotare modernă. La realizarea sa și-au adus contribuția și Centrala minereurilor și metalurgiei neroase din Baia Mare, ca și Exploatarea mînerii din Cavnic. După cum ne informează directorul spitalului, tovarășul Vladimir Dobre, aici se aplică o temă-program elaborată de Institutul de medicină fi-

zică, balneologie și recuperare medicală din București, în perspectivă adăugîndu-se actualului profil și o secție de recuperare locomotorie.

„Stiloul” avertizor

Într-o importantă centrală industrială adesea este extrem de dificil să găsești — în orice clipă — inginerul și tehnicianul de care e nevoie. Este însă suficient ca acesta să poarte cu sine un mic „stilou” avertizor. Cînd inginerul respectiv este solicitat, „stiloul” de la buzunarul halatului îi dă de veste. Sistemul de apel — selecție pe buclă inductivă realizat de studenții Ioan Lazăr și Marcel Șuta de la Institutul Politehnic „Traian Vuia” din Timișoara are... 99 de „abonați” fiecare cu numărul de apel personal.

Mașini-agregat de concepție proprie

La întreprinderea de armături industriale din fontă și oțel Zalău s-au produs primele mașini — agregat pentru autototarea uzinei. Noile mașini-agregate pentru așchieria metalului, realizate aici de către formația condusă de maestrul Vasile Marian, corespund celor mai exigente cerințe. Fabricarea lor contribuie în mod substanțial la realizarea programului de autototare și a planului de producție. Pînă la această dată, în întreprinderea zălăuană au fost produse șase asemenea mașini agregat.

Premieră în electronică

Microcalculatorul cu microprocesoare 2085 realizat în Institutul Politehnic București constituie o premieră a laboratorului de echipamente electronice complexe, prin performanțele deosebite ce au fost obținute, de viteză, de precizie, comparabile cu sistemele similare realizate de firmele străine de renume.

Redacția
(din presa zilei)

că dacă Ploaia Timpurie nu și-a făcut lucrarea ei, Ploaia Tîrzii nu poate să producă un seceriș satisfăcător. „Prin puterea Duhului Sfânt, chipul moral al lui Dumnezeu trebuie să fie desăvîrșit în caracter. Noi trebuie să fim în totul transformați, făcuți asemenea Domnului Hristos... Numai prin mărturisirea și părăsirea păcatelor, prin rugăciuni stăruitoare și o consacrare deplină lui Dumnezeu, pr mi ucenici au fost pregătiți pentru revărsarea binecuvîntării Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii. Această lucrare dar într-o măsură și mai mare, trebuie să fie adusă la îndeplinire astăzi”. (T.M. 506.507).

Scumpi frați și stimate surori, Ploaia Tîrzii nu este o invenție sau lucrare omenească... Nu este ceva ce putem să programăm în cadrul întîlnirilor noastre „să hotărîm prin vot cu ocazia Comitetului Conferinței. Duhul Sfânt vine în măsura Ploii Tîrzii asupra bisericii, venind în mod individual asupra fiecăruia în parte. Problema este

în mîna lui Dumnezeu. Cînd Ploaia Tîrzii este revărsată, noi probabil că vom fi surprinși de felul în care va lucra Dumnezeu. Nu va mai fi nici o barieră — de culoare, rasă, origine, de limbă, de clasă, de sex sau educație — toți vor fi una în Hristos, Fratele nostru mai mare.

Aceasta este o experiență de care nu numai că avem nevoie, ci trebuie s-o trăim, dacă dorim să putem sta și trece cu bine prin încercările zilelor ce preced consumarea Planului de Mîntuire și a fi pregătiți pentru cer. Dumnezeu este gata; cerul este în așteptare. Oare n-ar trebui ca la încheierea acestei Săptămîni de Rugăciune să ne hotărîm categoric să ne consacram pe deplin lui Dumnezeu și să putem fi plini de Duhul Sfânt și folosiți de El în măsură deplină? Să ne rugăm Eunuului Dumnezeu ca El să aibă drumul deschis spre inimile noastre și în Biserica Sa.

* * *

„... cine a auzit Cuvîntul Meu, să spună întocmai Cuvîntul Meu. Pentru ce să amesteci palele cu grîul?... Nu este Cuvîntul Meu ca un foc, zice Domnul și ca un ciocan care sfărîmă stîncă ?” Ieremia 23, 28-29.

predică CU PUTERE și la SUBIECT

Cine vizitează Edinburgul, supranumit de unii „regele orașelor” și de alții „Atena Nordului”, nu poate să treacă indiferent pe lângă catedrala orașului, acolo unde John Knox, marele campion al Reformei Protestante din Scoția, predica și se ruga rostind acele cuvinte de neuitat: „Doamne... dă-mi Scoția sau mor!”

Nu departe de catedrală se află vechea casă unde a locuit John Knox. A intra în aceste încăperi, unde marele predicator studia și se ruga, înseamnă a scoate în relief și a retrăi unul din cele mai mari capitole din istoria Scoției. Chiar și mica încăpere, amenajată de Knox pentru studiu, stă la îndemîna vizitatorilor; oricine poate intra și să privească pe marele bărbat aplecat asupra Bibliei sale formîndu-și predicile, asemenea granitului scoțian.

Knox spunea despre Edinburg și catedrală: „În acest oraș și în această biserică a început Dumnezeu să mă cheme la servire și să-mi ofere demnitatea de pastor”. Într-o cameră din vechea casă, sînt expuse diferite predici ținute de Knox. Citindu-le, îți dispăre orice semn de întrebare cu privire la modul în care acest om a reușit să schimbe cursul istoriei unei întregi națiuni. Aceste predici sînt clare, ca șuvița apei de izvor; puternice ca razele soarelui care înlătură urmele iernii și bine formulate în adevărurile imutabile ale Bibliei. Nu există argumente împotriva lor; scuzele, ișcusința, filozofia și duritatea adversarilor Reformațiunii nu însemnau decît punerea unui focos sub loviturile de ciocan ale omileției lui Knox.

Ce putem spune despre pastorii generației noastre „lucrători, care să nu fie dați de rușine”? Și noi trebuie să facem față nevoilor actuale ale credincioșilor noștri și Dumnezeu ne-a chemat „ca să slujim în demnitatea de pastori”.

În diferitele ocazii vorbim dar alteori ascultăm. Multe din predicile ascultate ne-au mișcat și în același timp ne-au provocat spre culmi mai înalte de unde eram situați. Altele, ca să fim sinceri, au fost ceva mai slabe, dar ne-au folosit în aceeași măsură să fim atenți în propria noastră lucrare de predicare. N-au încercat și alți ascultători aceleași simțăminte cînd ne-au ascultat pe noi?

Vrei să fii un pastor de eficiența lui Knox? Cugetă la următoarele sugestii în chemarea primită:

Predică Cuvîntul. De regulă, trebuie să „predicăm Cuvîntul”. Ideile noastre sînt de mai puțină importanță pentru turma Domnului. Mulți dintre ascultătorii noștri trăiesc și lucrează în condiții adesea

descurajatoare; căminul lor poate fi frămîntat de probleme epuizante și preocupări multiple. Ei vin totuși regulat în comunitate. Privind în fiecare inimă pastorul descoperă o lume de îndoieli, frică, nedumeriri și griji. Ce le ajută predica ta în afară de cazul că ea reprezintă „un așa zice Domnul”? Și cum poți vorbi despre Dumnezeu în afară de cazul că vorbești cuvintele Lui? Și cum poți predica Cuvîntul Lui în afară de cazul că tu însuți ești omul lui Dumnezeu?

Să ne ridicăm mai sus decît propriile noastre opinii, mai sus de subiectele noastre favorite, să evităm gesturile nefolositoare, sentimentalitatea, lucrurile banale și să predicăm adevărurile maiestose ale Viului Dumnezeu izvorite din Cuvîntul Său. Acela care predică Cuvîntul, va fi somat să prezinte doar Adevărul. El va avea atunci, în activitatea sa uneltele „care sînt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe orice întăritură...” (2 Corinteni 10, 4).

Cum trebuie să fim ca să predicăm Cuvîntul? Oameni pe deplin consacrați lui Dumnezeu. Acel om care are îndrăzneala să urce amvonul fără să-și fi predat mai întîi inima și voința sa lui Dumnezeu, n-are dreptul să vorbească în numele Adevărului și ar trebui să coboare imediat. Acesta, n-are dreptul la nici unul din avoanele Bisericii Adventiste. Dar recunoaștem, în umilință, că tot ce ne aparține am depus pe altar și ne apropiem de această chemare cu o încredere născută din credința în Mîntuitorul nostru.

Lucrarea pastorului, mai presus de orice, este de ordin spiritual. Numai acea parte a lucrării sale va

fi binecuvîntată de Dumnezeu care va fi dirijată de Duhul Sfînt și folosită numai spre slava Sa. Cel mai umil instrument, umplut de Duhul Sfînt, poate fi folosit de Dumnezeu pentru a face lucruri foarte mari pentru El, mai mult decît cea mai înaltă capacitate de educație și talente deosebite dar lipsită de acel Duh Sfînt și care nu va putea înfăptui aproape nimic. Acesta din urmă poate primi aplauzele ascultătorilor, dar lucrarea lui nu va străbate veșnicile. Pastorul trebuie să trăiască în Isus Hristos. Isus trebuie să fie izvorul puterii și sfătuirii sale zilnice. El trebuie să umble cu Dumnezeu cum a făcut Enoh în vechime. Trebuie să aibă un simț permanent al prezenței lui Dumnezeu, cu care păstrează o prietenie intimă. Credincioșii trebuie să simtă că pastorul lor se găsește în tovărășia lui Isus.

Acela care predică Cuvîntul trebuie să fie acela care folosește timpul său în tovărășia acestui Cuvînt. Trebuie să acționăm împreună cu aceste adevăruri minunate pe care le expunem și să ni le însușim pînă ajung parte din ființa noastră. Mîntea și sufletul nostru trebuie să ajungă saturate de Cuvînt. Învățăturile lui trebuie să ajungă urzeala și bătătura propriilor noastre experiențe. Adu-ți întotdeauna aminte de cuvintele predicatorului Spurgeon: „Predică din propriul tău suflet, din propria ta experiență făcută cu Dumnezeu”. Cu alte cuvinte, vorbește despre un subiect numai atunci cînd ești stăpîn pe el prin studiu și lupta propriei tale ființe. Cînd ai ajuns la saturație cu subiectul, abia atunci a sosit timpul să pregătești predica cu acel subiect. De aceea nu vei proceda niciodată ca vineri seara să alegi subiectul pentru a doua zi, să cauți cîteva texte potrivite, cîteva idei și... gata predica. NU! Timpul de a începe pregătirea subiectului din Sabat dimineața este cel mai tîrziu duminică, la începutul săptămîinii. Nu este rău ca subiectul să preocupe cugetarea noastră chiar și timp mai mult. Meditează asupra Cuvîntului lui Dumnezeu, consultă comentariile,

(continuare pe cop. a III-a)

Întrebări

și

RĂSPUNSURI

Citate apocrife atribuite Servei Domnului

Declarațiile unor persoane bine cunoscute, celebre, sau care au ocupat sau ocupă poziții de răspundere, sînt adesea trunchiate, răstălmăcite, sau tendențios prezentate, sau se pun în seama lor declarații ale altor persoane. Atît Vechiul cit și Noul Testament au apocrifele lor. Aproape chiar de la începutul lucrării servei Domnului, E. G. White, au apărut declarații apocrife, afirmații atribuite inspirației profetice, dar care niciodată n-au fost rostite de sora E. G. White. Ca biserică, noi recunoaștem ca fiind adevărate numai acele lucruri și declarații ale servei Domnului care au la bază izvoare publicate sau nepublicate ale inspirației profetice, cunoscute ca fiind autentice. Începînd cu numărul de față, vom publica o serie de astfel de afirmații pe nedrept atribuite servei Domnului.

E. G. White și cei 144.000

S-a afirmat că servei Domnului ar fi declarat că dînsa va face parte din cei 144.000. Nicăieri în scrierile sale nu se poate găsi o astfel de declarație. Dînsa n-a afirmat niciodată că va face parte din cei 144.000. În lucrarea sa *Early Writings* (Experiențe și Viziuni) la pagina 40, dînsa face referire la această problemă atunci cînd în capitolul: „Jubirea lui Dumnezeu pentru poporul Său”, spune următoarele: „Eu am rugat pe îngerul însoțitor să mă lase să rămîn în acel loc. Nu puteam să suport gîndul că va trebui să mă reintorc în această lume întunecată. Dar îngerul îmi zise: „Tu trebuie să mergi înapoi, și dacă vei fi credincioasă, tu, împreună cu cei 144.000, vei avea privilegiul de a vizita toate aceste lumi și a vedea lucrările lui Dumnezeu”.

Într-o altă lucrare a dînsiei, *Selected Messages* vol. II la pagina 263, adresîndu-se unui frate a cărui soție murise, dînsa spunea: „Am văzut că ea a fost sigilată și va învia la glasul lui Dumnezeu și va sta pe pămînt și va fi cu cei 144.000”...

În ambele ocazii dînsa nu spune că va face parte din cei 144.000, ci că va fi IMPREUNĂ cu cei 144.000, ceea ce este cu totul alt-

ceva. Pe bună dreptate spunea cineva: „Nu citiți în Biblie”, și eu mai adaug, nici în Spiritul Profetic, „ceea ce nu stă scris în ea sau în el”.

Comunități și Conferințe întregi vor apostazia, vor cădea de la credință

Dacă problema de mai sus a fost o interpretare greșită a unor declarații ale servei Domnului scoase din contextul lor, afirmația pe care unii o fac, este o pură invenție și o vehiculează în mod deosebit cei care certați fiind cu biserica și organizația caută să denigreze biserica și Conducerea ei.

Afirmația cum că sora White a profetizat că pe parcursul timpului Comunități și Conferințe întregi vor cădea de la credință, vor apostazia, este fără nici un suport. Nicăieri în lucrările publicate sau nepublicate ale servei Domnului nu se face afirmația că Comunități și Conferințe întregi vor cădea de la credință. Aceste invenții denigratoare pornesc din arsenalul celui rău care urmărește slăbirea încrederii celor credincioși în organizația bisericii lui Dumnezeu.

Tot în lucrarea din care am citat mai sus, *Early Writings*, la paginile 269-273, sub titlul „Cernerea”, se arată confruntările spirituale ce se vor dezvolta pe parcursul timpului și al desfășurării Planului de Mîntuire. La pagina 271 citim că:

„Numărul acestei cete se micșorase. Unii fuseseră cernuți și au rămas pe cale, cei nepăsători și ușuratici, care nu se atașaseră aceora care au prețuit atît de mult biruința și mîntuirea încît să stăruiască în rugăciune și să suporte acea luptă sufletească, nu au cîștigat biruința și au fost lăsați în întuneric, pe cînd, locurile lor au fost repede ocupate de alții, care nu luat poziție alături de adevăr și au intrat în rînduri. Ingerii cei răi îi înconjurau mereu, dar nu aveau nici o putere asupra lor.”

În *Mărturiile* vol. IV, vorbind despre conflictul dintre bine și rău, între Dumnezeu și Satana, servei Domnului spune:

„Stîndard după stîndard era lăsat în țărîină, în timp ce grupă

după grupă din armata Domnului se alătura vrăjmașului, și seminție după seminție din rîndurile vrăjmașului se unea cu poporul păstrător al poruncilor lui Dumnezeu”.

Acestea sînt paragrafele incriminate, care nici chiar violentate în interpretarea lor nu pot susține ceea ce ar dori unii să spună, pentru a-și întemeia propriile lor căi. Un lucru rămîne categoric și anume, servei Domnului n-a făcut niciodată asemenea declarații.

Ouăle pe mesele noastre

Problema alimentației și a unei sănătoase reforme în viața noastră, ca și în alimentația noastră, a fost folosită de unii spre a acționa ca și cînd aceasta ar fi Evanghelia lor. Mulți au fost aceia care au declarat că sora White a spus că, în mod categoric, ouăle n-ar mai trebui folosite în cadrul unei diete sănătoase.

Trebuie să spunem aici că dacă luăm o declarație a servei Domnului pe care o găsim în *Mărturiile* vol. II, pag. 400 și o scoatem din contextul în care ea a fost spusă, concluzia nu poate fi decît greșită. Această declarație, scoasă din contextul ei sună astfel: „Ouăle n-ar trebui să fie pe mesele voastre”. Studiată în contextul ei, vom vedea că afirmația are un scop anume. Pentru că, înțelegîndu-l sau mai bine zis interpretîndu-l în mod simplist și îngust, aceasta ar fi într-o flagrantă opoziție cu o serie de afirmații ale servei Domnului și anume, în lucrarea „Divina Vindecare” (Ministry of Healing) pagina 320, dînsa spune categoric că: „...în cazurile persoanelor deficitare, a căror organe de producerea singelui sînt slabe — și în mod deosebit cînd alte alimente care să ne procure elementele necesare lipsesc — atunci, laptele și ouăle n-ar trebui în totul scoase din hrana noastră”. În lucrarea *Mărturiile* vol. VII citim: „În prezentarea reformei sanitare, noi trebuie să luăm pe oameni așa cum sînt și acolo unde sînt ei... Laptele, ouăle și untul n-ar trebui să fie clasificate alături de mîncarea cărnii. În unele cazuri folosirea lor este indicată și binefăcătoare”.

„Unii abținîndu-se de la folosirea laptelui, ouălelor și a untului, n-au mai putut să dea trupului hrana necesară, și ca urmare ei s-au debilitat și n-au mai putut munci... Ouăle conțin unele proprietăți care sînt un remediu ce contracarează acțiunea unor otrăvuri. În timp ce s-au dat avertizări cu privire la primejdia îmbolnăvirii prin folosirea untului și a folosirii libere a ouălelor de către copiii prea mici, totuși, noi nu trebuie să considerăm ca fiind o violare a principiului (principiului reformei sanitare), folosirea ouălelor...”

Dacă este valabil principiul de interpretare biblică, cum că Biblia se explică pe sine și un text se explică cu un alt text, la fel și Spiritul Profetic este propriul său

interpret. Spiritul Profetic nu se contrazice și nu este în practica adevărului să spunem: „Cînd a avut dînsa dreptate: în Mărturii vol. II, sau în celelalte declarații?” A pune astfel problema înseamnă că mergi față-împotriva bisericii și a adevărului, unindu-te cu vrăjmașii adevărului.

Serva Domnului n-a trasat o cale de la care nu există abatere. Ea n-a interzis consumarea ouălelor, dar, așa cum este realitatea, fiecare om este un doctor pentru sine. El știe ce este și ce nu este indicat și bun pentru el și sănătatea sa. Dar n-a făcut o lege a mezilor și perșilor din acest lucru. Ea s-a exprimat categoric împotriva celor cu tendințe și apucături fanatice. Este bine fraților să citim în paginile Spiritului Profetic numai ce stă scris acolo și să nu propovăduim ceea ce nu este scris, căci atunci vom fi în primejdia de a ne înșela pe noi și a înșela și pe alții. Este bine să nu uităm a nu citi în paginile sfinte ceea ce nu este scris în ele.

D. Popa

Ploaia Timpurie și Tîrzie o necesitate personală și colectivă

(urmăre din pag. a 5-a)

Noi trebuie să lucrăm cu un așa zel și să fim însoțiți de Duhul Sfînt în măsura cerută de creșterea răutății, care cheamă la o mai categorică pocîință. (7. T. 33).

„Eu privesc cu nerăbdare înainte, spre timpul cînd evenimentele Zilei Cinczecimii se vor repeta cu o și mai mare putere decît cea de atunci. Ioan spune: 'Am văzut pogorîndu-se din cer un alt inger, care avea o mare putere; și pămîntul s-a luminat de slava Lui'. (Apoc. 18, 1). Atunci, ca în Ziua Cinczecimii, oamenii vor auzi adevărul rostit pentru fiecare om în limba lui... Mii de voci vor fi pline de puterea de a rosti adevărul cel minunat al Cuvîntului lui Dumnezeu. Limbile nedibace, incalcite, se vor dezlega, și cel timid va fi făcut puternic ca să dea cu curaj mărturie despre adevăr. Fie ca Dumnezeu să ajute pe poporul Său să-și curățească templul sufletului de orice întîinaciuine, și să mențină o legătură așa de strînsă cu El, încît să poată fi părtași Ploii Tîrzie, atunci cînd ea va fi revărsată, ca o binecuvîntare asupra Bisericii Sale" (A.B.C. 1055 la Fapte 2, 1-4).

* * *

Predică cu putere și la subiect

(urmăre din pag. a 19-a)

Spiritul Profetic și alte referințe care vor oferi minții tale solia pe care Dumnezeu dorește s-o prezinți.

Predică cu putere. Astfel pregătit ai ajuns deci în momentul cînd poți schița pe hîrtie ceea ce ai adunat. Ce fel de predică vrei să prezinți ascultătorilor tăi? Cu siguranță că aici trebuie să apelăm la Prințul predicatorilor, la Domnul Isus Hristos, care rămîne modelul nostru desăvîrșit. În scopul acesta, pastorul va folosi toate resursele sale alegînd un pasaj din Biblie, concentrîndu-se asupra ideilor din el. Despre un renumit predicator se spune că a vorbit trei ani și jumătate despre un text din Evanghelia lui Ioan, cu așa putere și dispunînd de un așa dar omiletic încît Comunitatea sa era tot mai curioasă ce va mai spune pastorul lor. Domnul Hristos „vorbea cu putere” nu cum vorbeau Cărturarilor și Fariseii. Isus vorbea în puterea de sus. Oricare dintre noi va dispune de puterea Lui atunci cînd cuvîntul nostru va fi Cuvîntul Lui. „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pămînt”. Duceți-vă în virtutea ei. (Matei 28, 18-19).

Predică la subiect. Dacă modificăm pu, în citatul Apostolului Pavel din I Corinteni 13 și spunem: „Dacă aș vorbi în limbi omenești sau ingerești și n-aș fi înțeles, aș fi o aramă sunătoare și un țîmbal răsunător...” De mai multe ori în viața mea am plecat la sfîrșitul unui serviciu divin susținut de unul din scumpii mei frați și mi-am pus întrebarea: „Ce-a vrut de fapt să spună fratele meu?” Firul gândirii sale nu era clar; se părea că s-a rătăcit undeva între „Dan și Beerșeba”. Și poate că lucrul acesta l-au „suportat” și alții după predică susținută de mine, cîndva!

Este nevoie deci să avem în fața noastră cîteva principii practice. În primul rînd fixarea în minte a unei singure idei principale. Asemenea unei pietre prețioase prezintă-ți subiectul concentrînd lumina lui asupra tuturor fețelor sale. Nu te rătăci pe ulițele doasnice; ține drept pe „calea domnească”. Fii original.

Urmărește o vorbire corectă, folosind substantivele și verbele la nivelul generației prezente. Nu face abuz de adjective și adverbe și folosește vorbirea simplă, sănătoasă și muzicală, asemenea Marelui Învățător.

Vorbește despre lucruri concrete, reale, apropiate sufletului omeneșc. Renunță la abstracțiile generale pe care poporul nu le poate vedea, nu le poate pipăi, gusta și mirosi.

Folosește cu înțelepciune orice ilustrație corespunzătoare. Ele sînt

asemenea ferestrelor: lasă să intre aerul, lumina și căldura. Foarte mulți concep greșit structura clădirii. Unii o fac sufocantă și întunecoasă. Cele mai strălucite ilustrații sînt luate din Biblie, din viața reală și din experiențele din viața personală.

Fii concis... Atenția nu poate fi menținută prea mult. Predicile cele mai reușite sînt acelea care nu depășesc 40 minute. Încearcă să inchei în clipa în care interesul pentru ascultarea ei este ajuns la punctul cel mai important.

Adu-ți aminte cit de limitată este mintea omenească și de aceea „rupe” predică în două, trei sau patru bucăți ca să oferi ascultătorilor și clipe de răgaz în schimbarea tablourilor. Imaginează-ți că predică ta este asemenea unui urcuș pe o colină cu tablouri incantătoare și priveliști de vis. Dă-le ocazie să-și tragă sufletul și să admire peisajele. Obişnuiește-te să repeți cîte ceva în mod judicios la sfîrșitul unui punct și eventual o ilustrație care să fixeze învățătura.

Atacă subiectul cu „săbia Duhului”. Predica ta trebuie să aibă o țintă către care să urci treptat pînă ajungi la ea. Un asemenea punct culminant la care trebuie să ajungi este punctul determinant al predicii. Nu prezinți predică cu scopul ca să întreții doar pe ascultători sau să consumi timpul. Pastorul prezintă Cuvîntul în scopul de a influența mintea omului păcătos. Propovăduim ca să convertim pe păcătoși la gîndul cel înalt de a deveni sfîinți. De aceea trebuie să fim credincioși în prezentarea adevărilor veșnice. Trebuie să apelăm în vederea unei hotărîri pentru Dumnezeu și pentru adevărul Său. S-ar putea să ai printre ascultători pe cineva care aude ultima sa predică. Trebuie să prezentăm apelul lui Isus față de omul păcătos, de fiecare dată cu gîndul că ar putea să fie ultimul pentru el. Să ne stăpînescă o atitudine de seriozitate și un simțămînt de urgență.

Sîntem pastori rînduiți, chemați și trimiși de Dumnezeu și lucrarea noastră este aceea de a avertiza Comunitatea de primejdiile păcatului și a o dota cu sabia Duhului.

Să ne amintim, asemenea lui John Knox, că sîntem chemați la slujba și demnitatea unui pastor. Să predicăm deci Cuvîntul lui Dumnezeu cu putere, cu claritate, urmărind o țintă, iar scoțul suprem să fie transformarea păcătoșilor în sfîinții Domnului.

Pastor
C. ALEXE

Editura Curierul Adventist

*Revista Curierul Adventist este organul oficial
al Cultului Creștin Adventist de Ziua Șaptea a Șaptea
din Republica Socialistă România*

Apare la două luni, sub conducerea unui Comitet

Redacția și Administrația:

București, str. Labirint nr. 116 — Sector 3, Tel. 20.76.65

Redactor:

Dumitru Popa